

הסתדרות העובדים הכללית החדשה

בית נבחרי ההסתדרות

ישיבת ועדת בטיחות של בינ"ה

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבת ועדת בטיחות של בינ"ה

ישיבה מספר 8

תל-אביב, בית הוועד הפועל

יום שלישי, י"ז בכסלו תשע"ה – 9 בדצמבר 2014

הקלטה ותכתוב/תמלול:
אבני - שרותי הקלטה בע"מ

טל': 03 - 6127715

פקס: 03 - 6005823

נייד: 054 - 4622434

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

נוכחים:

משה פרנקל, יו"ר
נחום אסד, מזכיר בינ"ה
דב דביר, מוזמן
מיכה גריצמן, חבר
יעקב שליין
רינה קרן, חברה
ולדי מורג, חבר
ראובן פרי, חבר
מיכאל כוכבי, מוזמן
משה וולמן, חבר
יצחק בנימין, חבר
זיאד מרג'י, חבר
יוסף אילוז, חבר
אברהם חטיב, חבר
מאיר בן הרוש

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

סדר יום לישיבת
ועדת בטיחות של בינ"ה

על סדר היום:

1. הרצאת אורח – מר דב דביר – מנהל מחוז דן במוסד לבטיחות וגהות בנושא- בטיחות, חוקים חדשים בבטיחות שיצאו השנה.
2. דיווח והצגת תכנית עבודה לשנת 2015- ע"י משה פרנקל.
3. שונות.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

הרצאת אורח – מר דב דביר – מנהל מחוז דן במוסד לבטיחות וגהות
בנושא- בטיחות, חוקים חדשים בבטיחות שיצאו השנה
(סעיף 1 בסדר היום)

משה פרנקל, יו"ר:
 חבר'ה, קודם כל צהרים טובים, אנחנו מתחילים את הישיבה. מזמן כבר לא עשינו. א' היה צוק איתן ובהמשך היו גם החלפה של, כאן היו החלפות בועד הפועל של יושבי ראש ובאמת אני רוצה לאחל לניסנקורן בשם הועדה הרבה הצלחות, שיצליח, שיוביל אותנו כמו שהוא חשב, שזה יהיה לא רק הסתדרות ואיגוד מקצועי, גם חברתי.

ואנחנו שמחים שממש הוא עושה והוא הוכיח את עצמו בזמן האחרון עם השביתה ועם כל הדברים האלה בצורה טובה ואנחנו נאחל לו הצלחה. יש אתנו פה אורח היום בישיבה.

דב דביר: לא אורח. תמיד הייתי.

משה פרנקל, יו"ר:
 נכון, כוכבי. פשוט מאוד הזמנתי אותו כאורח. פעם הוא היה פה אתנו, עכשיו הוא אורח שלנו. הוא מ"מ יו"ר ההסתדרות.

ראובן פרי: לכבוד לנו ולכבוד לועדה ש-,

משה פרנקל, יו"ר:
 יו"ר ההסתדרות, והוא יהיה אחראי על כל הנושא של בטיחות וגהות מטעם ועד הפועל. ויש לנו ישיבה עם כמה דברים חשובים.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

משה פרנקל, יו"ר:
 ככה אני חושב. אנחנו נציג עכשיו מה שנעשה במשך הזמן שלא נפגשנו ויש דברים שהוציאו, דברים חדשים עם כל מיני תקנונים חדשים ואתם צריכים לדעת את זה. ובהמשך עוד כמה דברים שאני כתבתי שאני אעלה את זה על סדר היום.

נחום אסד: קודם הרצאה.

ראובן פרי: כוכבי, כמה מילים.

משה פרנקל, יו"ר: כמה מילים קודם כל מכוכבי.

מיכאל כוכבי: אני בדיוק קורא לפני ההרצאה אני גם חבר הנהלת בטיחות וגהות, אז בדיוק לפני שבועיים בערך אישרנו את התקציב השנתי של הפעילות של כל ה-,

נחום אסד: של המוסד

מיכאל כוכבי: של המוסד לבטיחות ולגהות. דבר חשוב שאני רוצה להגיד, אבי, יו"ר ההסתדרות מייחס לזה מאוד חשיבות בכל הנושא של בטיחות ובטיחות בעבודה. הוא אומר לי אחד הדברים שאיך אומרים, שזה פגע רע שעדיין המוסד עוד לא יודע איך להתגבר על זה ואני עכשיו בכוונתנו, לפחות מצד ההסתדרות, זה לתת איך אומרים יותר תשומת לב לנושא של נפגעים בעבודה, ובמיוחד בענף הבניין.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

מיכאל כוכבי: בענף הבניין זה איך אומרים זו צרה שלא כתובה בשום מקום. אין שום סיבה ולמעלה נדמה לי ממחצית אלה שנהרגים בתאונות עבודה,

יצחק בנימין: שלשום מישהו נפל ונהרג.

מיכאל כוכבי: כן, זה למעלה ממחצית הנפגעים, אם אני לא טועה, זה בענף הבניין. אני טועה?

דב דביר: לא, לא, אתה לא טועה.

מיכאל כוכבי: אני חושב שאני לא טועה. והולכים להתלבש על הנושא הזה ואיך אומרים לעשות אכיפה רצינית, בין השאר לא סתם לבוא ולהגיד איך אומרים לאכוף, אלא להעשיר אנשים, להרחיב מפקחים, לבקר במקומות עבודה ואיך אומרים והמטרה שלנו היא להוריד לאפס. איך אנחנו ראינו כל מקום שהייתי בועדות בטיחות המטרה תמיד, החזון תמיד להוריד את זה לאפס.

כל עובד שנפגע זה פגיעה מיותרת. זה באני מאמין שלי. כל עובד שנפגע זה פגיעה מיותרת. ואיך אומרים, אני מקווה שגם פה אנחנו איך אומרים, פה בהסתדרות,

חבר: יש לנו דרך אגב הרבה ... בהסתדרות.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

מיכאל כוכבי: אבל זה לא מחייב. יש ועדת בטיחות מפעלית במקום עבודה.

נחום אסד: אז פה אפשר להגיד בשעה טובה להסתדרות, ששמו ממונה בטיחות שלקח את העניין בצורה מאוד מאוד רצינית, על כל ההיבטים שלו. ואני חושב שאצליך בתחום שאתה לקחת על עצמך כממלא מקום יו"ר ההסתדרות בין היתר גם את נושא הבטיחות אני חושב שזה מקום למנף את זה, אדרבא וADRBA וכמה שיותר ולנצל את הועדה הזאת, אותה ועדה של בית נבחרה ההסתדרות, וכל אחד יש את הזרועות שלו בכיוונים שונים, להמשיך ולדחוף ולסייע כמה שרק ניתן.

ראובן פרי: מה שאני חושב שצריך לברך על כך שיו"ר ההסתדרות, מעלה לרמה של ממלא מקום יו"ר ההסתדרות את הנושא של הזה בטיחות. הרי זה לא דבר של מה בכך. כוכבי גם משתתף כאן. ואם זה נמצא ברמה כזאת של ממלא מקום יו"ר ההסתדרות לדעתי יו"ר ההסתדרות אבי ניסנקורן גם מתכוון כשהוא אומר אני רוצה להביא את זה למודעות ולטפל בזה ולתת תשומת לב, גם צריך אולי להקצות גם משאבים, יחד איתך לחשוב על איזשהם רעיונות,

משה פרנקל, יו"ר: חכה,

ראובן פרי: שגם להקצות, וולדי פה.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

סליחה, זה אחד הסעיפים שאנחנו
נדבר בהמשך.

משה פרנקל, יו"ר:

אוקי.

ראובן פרי:

אז ככה שזה רק קודם הברכה.

משה פרנקל, יו"ר:

אין מקום עבודה שמכבד את עצמו
שועדת בטיחות היא לא בראש

מיכאל כוכבי:

מעייניו. ואיך אומרים יש הנהלות שיותר חכמות, מקדישים תשומת לב
ומשאבים לא בגלל, בגלל הסיבה הזאת למזער עד למינימום במקומות
העבודה. כי בסך הכל כל עובד שהוא נפגע זה גם עולה למעביד בכסף.
מעבר לחקירה, מעבר להכל,

זה מאה אחוז פגיעה לו ולמשפחתו.

ראובן פרי:

זה כסף ומעבר לזה.

מיכאל כוכבי:

הצעות בסוף הדיון אפשר להציע
משהו שהוא,

זיאד מרג'י:

בואו קודם כל נציג את,

נחום אסד:

בבקשה.

משה פרנקל, יו"ר:

בהמשך. הכל בסדר, shoot.

נחום אסד:

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

אתה עכשיו הדבר הכי חשוב.

מיכאל כוכבי:

כולם חשובים. אני אציג את עצמי, מי

דב דביר:

שלא מכיר אותי, אני דב דביר, מנהל

מחוז המרכז בדימוס, יצאתי לפנסיה ב- 1.5 אבל אני ממשיך יחד עם המחוז שעבדתי בו ויחד עם מוסד הבטיחות. אני מייצג פה את המוסד לבטיחות ולגהות.

היה אמור להגיע איתי גם מנהל מחוז מרכז החדש ונבצר ממנו, למעשה הוא מבקש סליחה. הוא צריך להיות כרגע בנתניה, ליד נתניה, יש שם אירוע חגיגי והוא מייצג שמה את המוסד לבטיחות ולגהות, ולכן הוא שלח את הנציג שלו, יעקב שליין, הוא מנהל תחום ההדרכה במחוז המרכז. אז למעשה הוא גם ימשיך להיות בקשר אתכם בכל מה שקשור להדרכות, להסברה, למדריך, אם וכאשר יש צורך.

שתקימו פה ועדת בטיחות אז אנחנו גם המדריכים שלנו מלווים את הועדה, מלמדים איך לתפקד ומלמדים הרבה דברים.

ועדת בטיחות קיימת. זאת הועדה.

משה וולמן:

לא, זה,

דב דביר:

אה, של הבניין, של ההסתדרות?

משה וולמן:

של הבניין ויש פה בניין לא קטן.

דב דביר:

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

משה פרנקל, יו"ר:
 בשביל זה אמר לי קובי שזה לבניין
 ולא, הוא לא יחזיק, חוץ מהבניין לא,
 זאת אומרת כי מה ששייך לבניין או למרחבים,

נחום אסד: זה מה שיש לנו.

דב דביר:
 אוקי, אז זה איך אומרים, זה פרק
 אחר, אנחנו לרשותכם. ואני אומר פה
 בשם מחוז מרכז, בשם המוסד לבטיחות ולגהות, כי קיבלתי את המנדט
 מהמחליפים שלי ואנחנו תמיד אתכם. לאורך כל הדרך.

אני היום בחרתי להציג לכם את התקנה החדשה. אני חושב שבפעם
 שעברה אני גם כן דיברתי על זה אולי כמה מילים ואני אתן לכם
 תזכורת ורענון קטן מה זה התקנה החדשה לתכנית לניהול סיכונים,
 לתכנית לניהול בטיחות במקומות עבודה.

הרי היתה תכנית בטיחות הקודמת, שלמעשה פג תוקף שלה. וכבר לא
 היה תוקף ואז למעשה אגף לפיקוח, מנהל הבטיחות ובריאות
 תעסוקתית, משרד הכלכלה, הוציאו, שר הכלכלה הוציא תקנה חדשה
 והיא כבר באוגוסט 2014 היא נכנסה לתוקף, ולמעשה יש כבר מקומות
 שצריכים להכין את התכנית לניהול סיכונים. שמתם לב, אני אומר
 לניהול סיכונים.

מה זאת אומרת? התקנה עצמה דורשת להכין תכנית לא על המפגעים
 שגרמו לתאונה, אלא על הסיכונים בתהליכי העבודה שעלולים לגרום
 לתאונת עבודה.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

דב דביר: ואם אנחנו ננהל את הסיכונים אנחנו נצליח למנוע את התאונות, כמו שאמרנו.

יצחק בנימין: לחזות את הסיכונים.

דב דביר: בוודאי. לא רק לחזות, לגלות אותם, לטפל בהם ולנהל אותם, כי אנחנו חיים בסיכונים. חשמל בחדר זה סיכון. לנסוע באוטו זה סיכון. לרדת במדרגות זה סיכון. יש הרבה סיכונים בתהליכי עבודה. עכשיו, יש סיכונים שהם, רמת הסיכון הוא מאוד נמוכה וגם כאשר קורית איזושהי פציעה אז גם כן זה פלסטר קטן וממשיכים בדרך.

יצחק בנימין: הבעיה שלא חזו את הפיצוץ של הצינור.

דב דביר: הו, אז זה נקרא ניהול סיכונים. זה נקרא תחזוקת מנע. אם עושים תחזוקת מנע אז מצליחים למנוע כל מיני תקלות. אם עושים תחזוקת שבר אז זה מה שעושים עכשיו בצינור, תחזוקת שבר. כי זה נשבר.

אז אותו דבר, מה שנקרא בתאונות עבודה. קרתה תאונת עבודה, זה כבר שבר. זה למעשה אני מטפל לאחר התאונה. אנחנו רוצים לטפל לפני התאונה. וההבדל שהתקנה הזו נותנת לנו חוק שכל מנכ"ל בחברה, במפעל, בעסק, בכל מקום שעובדים בני אדם חייב להכין תכנית כזו, אם וכאשר במקום עובדים מעל ל- 50 עובדים.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

יש סנקציה נגד כאלה שלא עושים?

נחום אסד:

דב דביר: בוודאי. אם אני לא ממלא את החוק, עובר על החוק, זה עבירה פלילית, ואז יכולים להגיש תביעה פלילית או להגיש איזשהו קנס מנהלי וזה למעשה מי שאמון על כך זה למעשה אגף הפיקוח של מנהל הבטיחות והבראות הסביבתית של משרד הכלכלה. הם למעשה "השוטרים" הם אלה השוטרים שעושים את אכיפת החוק. האם מקיימים את זה או לא מקיימים.

אתה מסכים שהם לא עושים את העבודה שלהם?

זיאד מרג'י:

לא, לא, אנחנו לא ניכנס עכשיו.

דב דביר:

אני מבקש לא,

משה פרנקל, יו"ר:

לא, לא,

דב דביר:

זה עובדים של ההסתדרות וחייבים לשמור עליהם.

זיאד מרג'י:

שניה, מרג'י?

דב דביר:

שמי מרג'י.

זיאד מרג'י:

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

רגע, רגע, אני מבקש לא להפריע לו.

משה פרנקל, יו"ר:

לא, לא,

דב דביר:

אחר כך יהיה שאלות.

משה פרנקל, יו"ר:

זה לא הפרעה. משה, ברשותך, תראה,

דב דביר:

אני לא בא להעביר ביקורת על גוף

שאני לא שייך לו ואני לא חושב שזה גם הוגן להעביר ביקורת אם אין פה נציג שלהם. אתה מבין? אחרי אילת.

עכשיו, אני יודע שהם עושים את העבודה שלהם נאמנה כי אני בקשר מקצועי איתם. כל אחד עושה את העבודה שלו נאמנה עד כמה שהוא יכול לעשות, גם מבחינת כוח אדם. ובזה אני לא יודע, אם מישהו עושה את התפקיד שלו לא כראוי ועושה עבירות, זה עבירה פלילית. כאלה צריכים לתת דין וחשבון.

עכשיו, מפקח עבודה, ופה זה המקום להגיד, אני לא צריך שוטר עלי שיבוא ויבדוק אותי שאני אשמור על העובדים שלי. אם אני כמנכ"ל, אני כמנהל מפעל צריך לקיים חוקי בטיחות ולשמור על המקום בטוח אני לא צריך שיפקחו עלי.

אני הערת בינים בקשר לנחום מה

זיאד מרג'י:

שאמר אם יש סנקציות על מה

שקורה, זה אנחנו כועדת בטיחות אנחנו אמורים גם להגן על העובדים של ההסתדרות.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

- דב דביר: יפה.
- זיאד מרג'י: עכשיו, כשעובדי ההסתדרות אם מישהו, בהנחה כממונה בטיחות, זה בדיוק מה שהתחלתי אם יש אפשרות,
- ראובן פרי: לא אתה כהסתדרות, העובדים במדינת ישראל.
- זיאד מרג'י: כן, גם צריכים לדאוג להם.
- דב דביר: אתם מייצגים פה את כל העובדים של המשק.
- ראובן פרי: חד משמעית, של המשק.
- זיאד מרג'י: אני מדבר כאילו ברגע שפה אנחנו לא לוקחים את זה בצורה קשה ביותר. ממונה בטיחות הוא בדרך כלל מה לעשות, יש לו תלות במנכ"ל של המפעל כי הוא בסופו של יום הוא משלם לו את המשכורת שלו.
- דב דביר: נכון.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

זיאד מרג'י:
 ואני עבדתי בתור, בתפקידי כמאבטח
 בהרבה מפעלים וראיתי שבדרך כלל
 שבאים, המפקח בא לממונה בטיחות ומתאם איתו יום, או יומיים,
 שלושה ימים מראש והוא מכין לו, מפלס את הדרך. אז פה אי אפשר
 לתפוס אותו עם המכנסים למטה. אתה צריך גם מישהו שיפקח על
 הממונה בטיחות. לדעתי או אחר כך אנחנו נציע את ההצעות מה לגבי
 ממונה בטיחות.

דב דביר:
 אוקי. פה אתה תכף תראה. התקנה
 החדשה באה לסגור הרבה דברים על
 מה שאתה מדבר.

ראובן פרי:
 אז בוא נשמע את ההרצאה ואולי אחר
 כך,

דב דביר: אז בוא נשמע, לא, זה לא הרצאה.

ראובן פרי: דיווח.

דב דביר:
 אני רוצה להראות לכם, כי לא ניכנס
 לעומק לגמרי, אבל התקנות, ארגון
 הפיקוח על העבודה, למעשה תכנית לניהול הבטיחות זה יצא ופורסם
 ב- 18.2.2013 ובתוקף זה נכנס באוגוסט 2014. זאת אומרת נתנו פה 18
 חודשים למעשה לשטח להתארגן.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר: עכשיו כל ממוני בטיחות שרשאים, רק הם רשאים לעשות את התכנית, אלא לא כל אחד אלא ממונה בטיחות היה צריך לעבור הכשרה של 6 ימים, לעשות עבודת גמר ולעמוד בהצלחה במבחן ואז הוא קיבל את ההרשאה לבצע את התכנית בטיחות. זאת אומרת זה לא שכל אחד ממונה בטיחות הוא עכשיו יכול ללכת ולעשות את העבודה.

ההגדרה למעשה הגדירו מי זה מחזיק במקום עבודה, זה בעל מפעל או תופס המפעל, משמעותו בפקודת בטיחות בעבודה. מנהל בפועל זה במקום העבודה. זאת אומרת אנחנו פה בתכנית האחריות היא גם קודם היתה על המנהלים. אבל בתקנה החדשה מחדדים את הנקודה ואומרים מי שאחראי על הבטיחות זה המנכ"ל, הוא זה שיחתום על העבודה וגם כל המנהלים בארגון יש להם אחריות על המחלקה שלהם. ואם זה ראש צוות יש לו אחריות על הצוות שלו. זה לא ש-,

יצחק בנימין: למה קוראים ממונה בטיחות בהגדרה?

דב דביר: ממונה בטיחות הוא בהגדרה של חוק ארגון הפיקוח על עבודה הוא יועץ מקצועי להנהלה הבכירה של הארגון. של המפעל.

יצחק בנימין: והאחריות לא חלה עליו?

דב דביר: יש לו אחריות משפטית, יש לו אחריות פלילית, יש לו אחריות אזרחית, יש לו את כל האחרויות כמו איש מקצוע, כמו רופא.

דב דביר: רופא יש לו אחריות? אותו דבר יש לממונה בטיחות. אם הוא עושה את העבודה שלו כראוי הוא יכול להגיד אני נקטתי כל צעד סביר למניעת האירוע. מה זה צעד סביר? סביר מה שעושה כל אדם מקצועי כדי למנוע את האירוע. אבל אנחנו לא יכולים לשים שוטר על יד כל עובד שישמור עליו שהוא עובד זה.

גם ממונה בטיחות, אם בארגון עם 200 עובדים יש ממונה בטיחות אחד הוא לא יכול להיות על יד כל עובד. לכן האחריות המלאה זה על מנהל המקום. ומנהל המקום אם הוא מפעיל ציוד לא בדוק מתקן הרמה, לא בדוק על ידי בודק מוסמך בראש ובראשונה המנהל צריך לדעת את זה. ממונה בטיחות יודע את זה אבל מי שצריך להגיד לעובדים אתה לא מפעיל את המתקן הרמה כי פג תוקף של הבדיקה, זה למעשה באחריותו של המנהל.

גם העובד, אז יש אחריות אבל על זה לא נדבר כרגע. אני רוצה להראות כמה נקודות בתקנה. כמו בכל תקנה כתוב שמפעל משמעותו בפקודת בטיחות בעבודה, כשמועסקים פה 50 עובדים לפחות. אם יש לנו 50 עובדים חייבת להיות תכנית כזאת. יש פה עוד כל מיני סייגים אבל לא נעבור על הכל כי כעקרון אחד הדברים החשובים בתקנה הזו הגדירו מה זה מפגע ומה זה סיכון ומה זה סיכון קביל.

הרי אנחנו חיים עם סיכונים, נכון? וברגע שיש סיכון ואני שולט בו אין בעיה. ברגע שהסיכון שולט בי יש לי פה בעיה, זה כבר מפגע. אנחנו מדברים על המפגע, זה מצב לא תקין, זה מכשול למעשה והוא אמור לגרום לתאונה. ולכן כאשר יש מפגע חייבים לסלק.

9.12.2014

דב דביר: חייבים לטפל ב-, ומפגעים אם אנחנו עושים את התכנית הבטיחות החדשה למעשה אנחנו לא מדברים על מפגעים, אנחנו מדברים על סיכונים. אנחנו מדברים מה עלול לקרות ואם וכאשר זה יקרה מה תהיה חומרת הפציעה. אני אראה לכם אחר כך דוגמה של מסור דיסק איך עושים ניתוח של ה- JSA, job safety analysis, שזה ניתוח מטלה. ושם זה בכמה שלבים, אני אראה לכם, איך אפשר גם מזה אחר כך להוציא נוהל עבודה, תקנות עבודה וכולי וכולי.

ראובן פרי: אתה יכול לתת פה דוגמה, הנה הבניין פה, עובד פה שם עובד, אם לא היה מחסום אז זה היה מפגע, ואם יש מחסום והוא לא תקין,

דב דביר: נכון. ואני רוצה להגיד לכם עד דבר,

ראובן פרי: ואם יש מחסום טוב וזה אז זה סיכון סביר,

דב דביר: אני רוצה להגיד לכם, יש,

ראובן פרי: אל אם כן הוא מתאבד וקופץ.

דב דביר: אני פה לא הזמנתי את הפיגום הזה ואת המעקה, אבל אני רוצה להגיד לכם, זה ייאמר לזכותם, תשימו לב, בצבע כחול, זה קרש שלא יקחו אותו לטפסנות כי זה קרש של הבטיחות, זה של המעקים.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

זה לא כל כך בטוח.

יצחק בנימין:

הנה, הוא שם את הרגל שם על
המעקה, זה דבר שאסור, נכון כוכבי?

ראובן פרי:

אסור לשים שם רגל.

אוקי? ויש שם לוח רגל שאם אתה
עובד עם הכלים זה לא יתגלגל
איזשהו כלי החוצה וייפול למישהו על הראש. וטראו, זו דוגמה, הלוואי
והרבה בניינים יעשו את הדברים האלה. הלוואי.

דב דביר:

אתה יכול ישר לראות אם הפועל
חובש את הקסדה שלו,

מיכאל כוכבי:

(מדברים ביחד)

אתה לא תראה עובד בלי קסדה פה.

מיכאל כוכבי:

כנראה משה הודיע להם שיש פה,

דב דביר:

לא, לא, אני עובר,

מיכאל כוכבי:

לא, לא משה, תאמין לי, הסתדרות
עובדי הבניין והעץ בדיוק מצד ימין

נחום אסד:

שלהם, הם רואים אותם יום יום,

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

- דב דביר: אז יפה.
- נחום אסד: ומצלמים לא אחת.
- דב דביר: יפה.
- נחום אסד: אבל כשהיתה הסופה הגדולה,
- מיכאל כוכבי: יש פה אתיופים בלי כובעים.
- נחום אסד: לפני כמה, שבועיים, היתה סופה גדולה, אני רוצה לומר לך שזה היה פשוט נראה כמו שדה קרב. כל הרוחות העיפו את כל הפלטות עץ שהיו מונחות על הרצפה ומזל שהגן ילדים כולם היו סגור כי הכל הגיע פה לגן ילדים. אני הצלחתי לצלם רק את השארית, כי אני שמעתי את המשב רוח ולא הבנתי, אבל כשהסתובבתי וראיתי את הקרשים עפים באוויר מזל שהנוער העובד והלומד והגן ילדים כולם היו בפנים.
- ראובן פרי: ואתה זוכר פה שנפלו פה חלונות מהקומות העליונות,
- נחום אסד: שביעית.
- ראובן פרי: השביעית,
- נחום אסד: כן. יאללה, בוא נמשיך.

9.12.2014

דב דביר:

בוא נמשיך. עכשיו, מאוד חשוב להבין מה זה סיכון, מה זה סיכון קביל. הרי אנחנו בני אדם ויש תהליכי עבודה שאומרים יש סיכון מסוים ואני לא רוצה שהעובד ייקח את השיקול דעת שלו ויחליט האם הוא ממשיך את התהליך או לא. ולכן אותו ממונה בטיחות איש מקצוע קבע שהסיכון הזה הוא יהיה סיכון קביל ורק מנהל ייצור,

יצחק בנימין:

במודעות.

דב דביר:

במודעות. ורק מנהל ייצור או מנהל תפעול או מנכ"ל או סמנכ"ל ייתן אישור ביצוע. ולאחר מכן יטפלו בזה. זאת אומרת על מנת לא לפגוע בתהליך אז לא צריכים להיות, איך אומרים, משהו מרובע, יש סיכון לא עובדים, אלא יש סיכון קביל, שאני יכול לחיות איתו אבל פעם אחת פעמיים, לא יותר. אבל יש סיכונים ומפגעים שאותם אני צריך לסלק, אסור להמשיך לעבוד.

אם אנחנו מדברים כמו פה אם לא היו פה מעקים מפקח עבודה,

ראובן פרי:

לעצור את העבודה.

דב דביר:

צריך לבוא ולהוציא צו בטיחות, צו סגירה של האתר עד שלא יעשו

מעקים.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

ויש לו סמכות.

ראובן פרי:

ויש לו סמכות והוא מוציא את הצווים. זה למעשה תפקידו של מפקח

דב דביר:

עבודה.

מאוד חשוב שתבינו דבר אחד, אחריות בתקנה הזו למעשה אתם רואים באדום מסומן תחול על מחזיק במקום עבודה. המחזיק במקום עבודה יפעל להבטיח יישומו של התכנית וינקוט אמצעים מתאימים כדי להבטיח שכל עובד שמינה ימלא אחר הוראות אלה.

המחזיק במקום עבודה יקיים מדי שנה את כל אלה ומה שמאוד חשוב, להראות לכם שבסעיף 4 שימו לב מה כתוב, המנכ"ל יאשר את התכנית בחתימתו. הוא חותם על התכנית שהוא מאשר אותה והוא מתחייב למעשה למלא אותה ולבצע. כל האחריות עליו. זה לא היה בתכנית הבטיחות הקודמת.

יש לי פה איזה הסתייגות. למה את

יצחק בנימין:

התכנית הזאת לא מגישים לפני

שמתחילים לבנות ואז לוקחים את כל הסיכונים ... כי מי שמפעל קיים קשה היום לשנות אותו.

לא, שמפעל קיים עושים תכנית

דב דביר:

בתהליכי עבודה וזה אני אראה לכם

דוגמה.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

אני מדבר,

יצחק בנימין:

דב דביר: שאנחנו מדברים על הבנייה יש לנו היום המוסד לבטיחות יש לנו כלי שלפני כל תהליך העבודה, לפני כלונסאות יש אתה כותב את כל התרחישים שעלול לקרות ומה עליך לנקוט על מנת לבצע את זה בצורה בטוחה, וזה קיים. אתה מתחיל לבנות את השלד, אותו דבר. אתה מתחיל לעשות טיוח, טיח, אותו דבר. ריצוף, אותו דבר. יש לכל שלב ושלב של בנייה אנחנו פיתחנו וכתבנו כלי כדי לתת למקומות העבודה, למנהל עבודה לפני שהוא מתחיל הוא צריך להתארגן. כי ברגע שאתה צופה למה שעלול לקרות אתה יודע איזה כיוון אתה צריך, אתה יודע איך להתגונן.

יש לי שאלה אחת.

ולדי מורג:

כן? אני אחזור.

דב דביר:

כאשר התכנית בחתימתו, לאחר

ולדי מורג:

התייעצות עם ועדת הבטיחות, זה

תנאי בל יעבור או הוא יכול לעשות את זה ככה בלעדיו?

הוא לא יכול בלי ועדת הבטיחות.

דב דביר:

לא יכול בלי ועדה.

ולדי מורג:

הוא צריך,

דב דביר:

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

ולדי מורג: מישהו אמר שהוא צריך להיות חבר בועדת בטיחות.

דב דביר: לא, לא. מה פתאום. הוא לא צריך להיות חבר בועדת הבטיחות. מומלץ, אנחנו תמיד ממליצים שבועדת הבטיחות יהיה בכיר ככל האפשר, למה?

(מדברים ביחד)

דב דביר: או מנכ"ל או מנהל תפעול או מנהל, או כל בעל תפקיד,

ולדי מורג: אבל האחריות היא עליו.

דב דביר: האחריות היא תמיד עליו. גם אם הוא לא, דרך אגב, אני רוצה להגיד לכם, מהניסיון של המשפטנים שלנו,

ולדי מורג: לא, אני ממשיך את הנקודה,

דב דביר: בוא, תגמור, כן.

ולדי מורג: ואז כנובע מסעיף 4 הוא צריך להחליט לגבי הקצאת המשאבים. הוא קיבל תכנית, אבל הוא יכול להחליט שאין לו כסף לזה. איפה זה עומד?

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

- דב דביר: יפה
- ולדי מורג: מה החוק אומר על כך?
- דב דביר: יפה. אני,
- ולדי מורג: אני לא סתם שואל.
- דב דביר: לא, לא, בסדר גמור. אם החוק אומר שאצלך יש לך בייצור מכונות והמכונות אתה צריך למגן אותן יש חוק ואם המכונות לא ממוגנות אסור לך לעבוד איתן. זה, הוא לא צריך להתייעץ עם אף אחד, הוא צריך רק למלא את החוק.
- עכשיו, אם אתה תחליט שמחר את כל, בחצר של המפעל בכל המעברים של הולכי רגל אתה רוצה לשים אבני אקרשטיין או לשים שמה גם כן איזשהן גדרות מצמחים אז החוק לא דורש את זה ממך. אם יש מעבר בטוח וזה עם כורכר זה גם טוב. אבל אם אתה רוצה מעל הבטיחות, זאת אומרת מעל החוק לבצע,
- ולדי מורג: ודרך אגב,
- דב דביר: אתה מחליט.
- ולדי מורג: נותן מתחת לבטיחות, לא מעל.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר:

תראה, יש היום דרישה בארה"ב שלמעשה לפי החוק אסור שיהיו גגות

אזבסט.

יצחק בנימין:

גם בארץ.

דב דביר:

אסור. לא, בארץ לא. בארץ לא. בארץ החוק אומר כך, שבארץ אם הלוח אזבסט מתפורר אתה חייב להחליף אותו לאיסכורית. אסור לך להחליף אותו לאותו לוח אזבסט. אבל אם יש לך גג אזבסט ואתה מטפל בו, אתה צובע אותו בצבע אפוקסי, אתה דואג שהוא לא יתפורר, אתה לא חייב היום להחליף את כל הגגות.

יצחק בנימין:

היום מדינת ישראל יש לה בעיה בדיוק בהמשך להערה שלו, יש כמעט 120 אלף מטרים של אזבסט במדינה וזה עולה מיליארד שקלים,

דב דביר:

נכון.

יצחק בנימין:

... שם את זה בצד.

ראובן פרי:

נכון. לכן אנחנו היום החוק לא אומר לך תחליף את כל הגגות. אבל החוק אומר שאם יש לך גג אזבסט הוא מתפורר, הוא מסכן את בריאותם של העובדים אתה חייב לתקן אותו.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

יצחק בנימין: אני הבאתי את מנהל המשרד לאיכות הסביבה, הבאתי אותו לשכונה שרוב הגגות מאזבסט. מצאנו כמו שאתה אומר גגות מתפוררים וזה. הוא אומר אם אני היום אתחיל בשכונה הזאת אני חייב בכל הארץ. יש בעיה. יש אנשים שחיים שם והכל.

דב דביר: אני אומר שוב, ברגע ש-

יצחק בנימין: איפה פה,

דב דביר: החוק אומר חד משמעית, כי ברגע שזה מתפורר וזה מסכן את בריאותו של העובד הוא חייב,

נחום אסד: לא, אבל מה שבנימין מדבר הוא לא מדבר על מקום עבודה, הוא מדבר על מגורים.

דב דביר: אני מדבר על מקומות עבודה. אבל גם בבתים שבתים הם לא פרטיים אלא של עמידר, עמידר חייב לתחזק אותם או, ועמידר חייב להחליף את זה.

יצחק בנימין: אבל לא כולל אנשים פרטיים שקנו מעמידר את הבתים האלה.

נחום אסד: זה אחריות שלהם.

9.12.2014

דב דביר:

ברגע שהם קנו הרכוש,

יצחק בנימין:

עמידר היתה צריכה להסב את תשומת לבם לפני שקנו את זה.

דב דביר:

זה נכון. אתה צודק. זה אותו דבר כמו שאני מוכר אוטו אני צריך לספר לך על כל מה שהיה באוטו ומה, זה נכון. אבל ברגע ש-

יצחק בנימין:

החיים הם אחרת.

דב דביר:

החיים הם יותר קשים. אבל יש דבר אחד מאוד חשוב, ברגע שהם קנו כבר את הדירה והדירה בבעלותם והיום הוא הבעלים של הנדל"ן, הוא צריך לטפל בזה. מה שהמילה זה עמידר.

אוקי, אז הלאה. אנחנו נמשיך. אני לא עובר על כל המשפטים כי זה כל משפט פה נכתב בדיוק מה שכתוב בתקנה. אבל למעשה אני רוצה שתבינו את הליבה של הדבר הזה. המעסיק, המנכ"ל אחראי על היישום ועל הביצוע של תכנית הבטיחות. מי שמבצע את התכנית בטיחות ועושה אותה בפועל זה ממונה בטיחות שהוכשר לכך והוא רשאי לעשות את זה.

עם מי מתייעץ המנכ"ל? הרי הוא לא מקצועי בכל התחומים ולכן יש ועדת בטיחות, יש אנשי מקצוע ואם יש צורך גם כן מזמינים מומחה חיצוני כדי להתייעץ איתו.

9.12.2014

דב דביר: ואז מוציאים עבודה מסודרת ואותו מנכ"ל הוא מתחייב על התקציב כמה הוא ישקיע בתכנית השנה. עכשיו, אגף הפיקוח שמפקח רשאי לדרוש מהמנכ"ל את התכנית ובסוף השנה לבוא ולבדוק אותו האם אכן הוא השקיע את הכספים מה שהוא הבטיח ומה הוא עשה. הרי הוא בעצמו התחייב שהוא יעשה את זה. אז לא יתכן שהוא לא יבצע את העבודה.

מה שדורש החוק, מה שנקרא קו אדום, עד הקו האדום אני חייב לעשות. יש תכנית, אין תכנית, אני חייב לעשות. זה אותו דבר, אף אחד לא ינהג במלגזה אם אין לו רישיון נהיגה. היום גם את המפעיל מלגזה זה בתוך הרישיון נהיגה שלנו זה כבר נכתב בפנים, זה לא איזשהו נייר, חתיכת נייר שבא מישהו בשתי דקות נתן לו שיעור והוא רשאי לנהוג על מלגזה. היום זה ברישיון נהיגה, בבתי ספר לנהיגה מלמדים איך מפעילים את המלגזה, כי זה כלי גם כן מסוכן,

זיאד מרג'י: למה המפקח רשאי ולא חייב?

דב דביר: מה זאת אומרת? קודם כל,

זיאד מרג'י: רשאי כאילו,

דב דביר: קודם כל המפקח לא חייב לבקר במקום שלך, הוא רשאי לבוא ולעשות מה שהוא צריך לעשות במילוי תפקידו. עכשיו, אתה לא יכול להגיד, תראה, אצלי מפקח לא היה יומיים, לא היה שבועיים, לא היה שנתיים, לא היה עשרים שנה. הוא לא היה חייב לבוא אליך.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר: אף אחד לא הכתיב לו. תכנית העבודה שלו זה משהו אחר. אבל ברגע שהוא יבוא ואתה לא קיימת את זה הוא יכול להוציא לך צו סגירה.

זיאד מרג'י: ואיך בודקים את המנכ"ל אם עשה לא עשה וכל ה-,

דב דביר: זה,

משה וולמן: הוא מגיש תכנית עבודה מסתכלים,

דב דביר: הוא מגיש תכנית עבודה, מסתכלים על תכנית העבודה, יודעים,

(מדברים ביחד)

נחום אסד: שניה אחת. חברים, אפשר להתבטא, זה בסדר, אבל אחד אחד מכיוון שבפרוטוקול בסוף שומעים כלום, וזה פרוטוקול שאני מפרסם. אתם רוצים שישמעו אתכם. אנא לא לדבר אחד עם השני. בבקשה דביר.

דב דביר: אוקי. פה למעשה בסעיף, 4 א' כתוב מי רשאי להכין את התכנית. בר רשות שלא תקף לפי תקנה ובכלל ממונה על הבטיחות במקום עבודה שעבר במסגרת 8 ימים.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר: זה מה שאמרתי מקודם, עושה קורס, מכינים את אותו ממונה בטיחות ותיק איך להכין את העבודה ורק הוא רשאי להכין את העבודה. במקומות עבודה שמעסיקים שמה ממונה על הבטיחות ולמעשה ואותו ממונה בטיחות לא קיבל הכשרה או שהוא לא רוצה להכין את העבודה, מכל מיני סיבות, סיבה אובייקטיבית, כתוב גם כן בתקנה בסעיף 4.2 ובסעיף ב' כתוב- במקום עבודה שבו מועסק ממונה על הבטיחות והוא אינו מכין תכנית, תוכן תכנית בתיאום עמו והו יאשר בחתימתו על גבי התכנית כי קרא אותה והוא מודע לתכניה. זה דבר מאוד מאוד חשוב.

נחום אסד: הוא לקח אחריות אישית.

דב דביר: הוא ברגע שהוא לא הכין את העבודה, הוא נתן למישהו אחר להכין את העבודה, אבל האחריות היא על הממונה בטיחות של המקום.

יצחק בנימין: מה עם הנאמני בטיחות, לא יכולים לעזור לו?

דב דביר: נאמן בטיחות בהגדרה זה אדם שעבר קורס, זה עובד שעבר קורס 3 ימים ש- 24 שעות, יש לו יותר ידע בבטיחות אבל הוא ממשיך בתפקידו כעובד. אם הוא היה חרט הוא ממשיך בחריטה.

מיכה גריצמן: דב, זו ההשתלמות שאנחנו היינו אמורים לעבור?

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר: נכון. אבל קורס נאמני בטיחות פותח הרבה ידע והרבה נישות שאם יש בעיה אני יודע לאן ללכת, אני יודע למי לפנות.

יצחק בנימין: הם גם יכולים להתריע,

דב דביר: נכון, זה התפקיד. נאמן בטיחות צריך להתריע. נאמן בטיחות רואה מפגע, הוא צריך להעביר את זה לממונה מעליו. אבל אין לו אותה אחריות כמו שיש לממונה בטיחות. ממונה בטיחות,

יצחק בנימין: כפופים לממונה על הבטיחות.

דב דביר: לא.

יצחק בנימין: לא מבחינת העבודה, מבחינת הבטיחות.

דב דביר: נאמן בטיחות מבחינה ארגונית כפוף למנהל הישיר שלו. מבחינה מקצועית הוא יכול לקבל הנחיות מועדת הבטיחות, ממנה בטיחות אבל דרך המנהל הישיר. כי לא יתכן שאני אפעיל נאמן בטיחות ואני לא אדבר עם המנהל הישיר שלו ולאחר מכן כאשר אותו עובד מבצע את מה שאני ביקשתי ממנו יבוא המנהל הישיר ושאל אותו מה אתה עושה. אז הוא יגיד אבל ביקשו ממני.

9.12.2014

דב דביר:

הוא אומר אבל אני המנהל שלך, אני ביקשתי ממך לעשות משהו אחר, איך זה יתכן, מה, כולם מפעילים אותך? הרי לא יכול להיות 100 מפקדים. יש מפקד אחד, יש מנהל אחד. והמנהל הישיר הוא זה שמפעיל את העובד. זה לגבי נאמן בטיחות.

אבל אם אותו נאמן בטיחות עבר קורס והוא כנאמן בטיחות ממלא תפקיד של מנהל עבודה אז יש עליו אחריות כמנהל עבודה, לא כנאמן בטיחות. ולכן לא לטעות, יש, לפעמים יש מקרים שאומרים אבל אני נאמן בטיחות ואני הייתי בבתים"ש ב-, תבעו נגדי כי, אז תבעו נגדו לא כנאמן בטיחות, אלא כמנהל עבודה. הוא לא היה מנהל עבודה ואצלו במחלקה זה קרה.

אוקי. אז עוד נקודה שאני רוצה להראות לכם, שזה יתן לכם תמונה מאוד ברורה ויפה. אני פה מדלג כי אני לא רוצה להיכנס להכל. אני מדלג לדבר מה שרציתי להראות לכם על הניתוח עמדה, ניתוח תהליך, ניתוח מטלה, זה מה שבתכנית, זה בליבה של התכנית וזה דוגמה קטנה, רק בשביל לקבל את הטעימה שנקרא, לתת טעימה קטנה.

פה אנחנו רואים טבלה שיש צבע אדום, יש צבע צהוב ויש צבע ירוק. ופה מוגדר למעשה סיכון לא קביל זה למעשה 12, 16, זה צבע אדום, סיכון לא קביל לא עובדים. הגעת, יש סיכון, אין מגן לגיליוטינה, לא מפעילים את הגיליוטינה, נקודה. אין אפילו ויכוח. אחר כך יש בצהוב, זה מוגדר למעשה סיכון, הוא לא קביל אבל בסיכון הזה יכול להיות מנהל שירשה לבצע את המשימה החד פעמית ואחר כך יטפלו בזה.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

לוקח אחריות על עצמו.

משה פרנקל, יו"ר:

דב דביר: זאת אומרת, ודאי. הוא מודע. זה בואו אני אגיד לכם, אני אתן לכם דוגמה. בוא נגיד הולכים לרתך וזה למעשה עבודה באש גלויה. היום עבודה באש גלויה לא מבצע עובד לבד. הרי יש תקנה ויש נוהל שחייב להיות צופה אש, חייב להיות מטף כיבוי אש על יד זה, מספר דברים וכמה חתימות.

עכשיו בוא נגיד מאחד הדברים לא מתקיים, אבל צריכים לעשות את העבודה, אז יש מנהל, סמנכ"ל או נקבע מי יכול לאשר את זה אז אומרים אוקי, אתה תהיה עם זרנוק בלי מטף כיבוי אש, אבל מה, בכל זאת יש איזושהי בקרה על הסיכון וזה סיכון לא קביל אבל ניתן לבצע. ולכן אנחנו לא רוצים להיות, ולמעשה התקנה אומרת בוא לא נהיה מרובעים, בוא לא נעצור תהליכים כי לא קיים כן ולא, יש משהו באמצע ואת המשהו באמצע אנחנו מטילים את האחריות למעשה, אנחנו, אני מדבר על התקנה, מטילה את האחריות על המנהלים ואז המנהל לוקח על עצמו שהדבר הזה יתבצע.

ובואו נראה, אני אראה לכם פה עבודה על מסור דיסק. איך למעשה הולך ניתוח של תחנת עבודה. הרי יש לנו מסור דיסק של נגרים, כולנו מכירים, נכון? זה הרי לא דבר חדר.

אין נגר שלא איבד אצבע.

ראובן פרי:

נכון.

משה פרנקל, יו"ר:

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

דב דביר: גם נגר גם חבלן, לא משה? משה, חבלנים גם כן, מהנפצים.

(מדברים ביחד)

דב דביר: זה משה, הוא החבלן. אנחנו אומרים יש שלב ראשון, עבודה למעשה לוחות, העברת לוחות עץ מהמחסן לסדנה. המסור דיסק עומד בסדנה, אני צריך להביא את הלוח, נכון? ברגע שאני מביא את הלוח מה עלול לקרות בדרך?

יצחק בנימין: הוא יתקל בכל מיני,

דב דביר: אז הנה יש פה תרחיש שלמעשה יכולה להיות פגיעה בגב התחתון של העובד, הוא לא מרים נכון. הדבר השני, יכול להיות עומס יתר על העגלה, אם אני מעביר את זה עם העגלה או שאני לוקח עם המלגזה ואני מעביר יותר לוחות וזה מעל המותר. זה גם עלול לקרות. 3, למעשה חתך בידיים של העובד, אם הוא לא לקח כפפות לוקחים. ולמעשה פגישה בכף הרגל בזמן נפילת הלוח. הלוח שברגל נופל, אין לי נעלי בטיחות, אני יכול לגרום נזק לאצבעות. ואז,

יצחק בנימין: ... עוד דברים נוספים,

9.12.2014

דב דביר:

יש הרבה. אני לא מכניס את הכל. אני נותן טעימה. אני אומר ככה, ברגע שאני הולך לנתח משימה מסוימת אני רוצה לדעת מה עלי לעשות שזה לא יקרה, ואז אנחנו אומרים מה ההסתברות שזה יקרה, מה תהיה חומרת הפגיעה, המכפלה ביניהם זה למעשה רמת הסיכון. ברמת הסיכון נפלתי פה בצהוב. אז אם נפלתי בצהוב שרמת הסיכון הוא צהוב צריך להיות אישור מנהל שיאשר את זה אם וכאשר הדברים האלה עלולים לקרות.

מה אני עושה פה המלצות למעשה לביצוע? קודם כל להדריך את העובדים. אני חייב לעשות הרמה נכונה, הדרכה של העובד. אני צריך לעשות שימוש בצידוד מגן אישי, כפפות ונעלי בטיחות, לעבוד עם כלי הרמה נכון, לעבוד עם עגלות חזקות ולראות כל הדברים. ברגע שאני מבצע את העבודה האחרונה אני יכול להבטיח לעצמי שהתרחישים האלה לא יקרו. אני יכול פה להגיד אתה הולך להביא לוחות, עליך לעשות א', ב', ג', ד'.

השלב השני, הכנת המסור לפעולה והכנת הלוח עץ על השולחן. זה השלב הבא. ובשלב הבא מה עלול לקרות? פגיעה מהמסור בזמן כוונון השולחן. איך יכולה להיות פגיעה כשהמסור לא ממוגן? נכון? המסור בחוץ. אני יכול לפגוע גם בלוח גם בידיים.

הדבר השני למעשה פגיעת העובד מהלוח בזמן הנחתו על השולחן. לא קיים מפצל לאחר המסור, לאחר המסור שאני מתחיל לחתוך צריך להיות מפצל. אני לקחתי פה כמה דוגמאות. יש עוד ועוד.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר:

ולכן, ואז אני אומר מה ההסתברות שזה יקרה, מה חומרת הפציעה ועוד פעם אני אומר זה רמת הסיכון. מה עלינו לעשות פה? קודם כל לוודא שהמסור לא מסתובב והמגן נמצא לי עליו, שהוא במקום.

יצחק בנימין:

הוא לא מופעל.

דב דביר:

בוודאי. לוודא בזמן הנחת הלוח שהשולחן מקובע. הרי לכל השולחנות יש שם קפיץ, שאתה מגיע למצב מסוים הקפיץ נועל את השולחן. תתארו לעצמכם אם השולחן מטייל ואני בא לשים את הלוח והוא כבד, והשולחן מתחיל לרוץ יחד עם הלוח ונותן מכה לאיזשהו עובד שעובר במעבר על יד המסור, זה גם עלול לקרות. אז אני צריך לדעת שאני מכין, זה מקובע.

אם אנחנו לוקחים את השלב שלישי, למעשה בדיקת מערכת השאיבה. הרי כשאני מנסר יש לנו מה שנקרא בריאות תעסוקתית, יש לנו נסורת ומהנסורת יש לנו גם כן אבק, שאני מתחיל לנשום את זה. ולכן גם לכל מסור יש מערכת שאיבה. יש את השק, נכון? יש שרוול שאני מכוון אותו לאזור של החיתוך ואז הדבר הזה הוא מסלק לי את האבק ואת הנסורת. מערכת השאיבה לא תקינה, פגיעה בעובד בדרכי נשימה, פגיעה בסביבת העבודה. לא רק העובד שהוא מנסר, הרי יש לי בעולם הייצור עוד אנשים, גם הם נושמים את אותו אבק. ועוד פעם, אותו סיפור, מתחיל חומרת הפציעה הסתברות, רמת הסיכון ואני אומר פה קודם כל הדרכת העובד ובדיקת תקינות המערכת.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר: מערכת צריכים לתחזק שתהיה תקינה. כשאני ניגש למכונה אני יודע שהיא עובדת וממלאת את ייעודה. הפעולה של חיתוך לוח העץ, אני מתחיל לחתוך. כשאני מתחיל לחתוך פה מאוד חשוב, מה יכול לקרות? פגיעה בידיים, פגיעה בפנים ובחלק העליון של גוף העובד, פגיעה בדרכי נשימה של העובד. מה זה פגיעה בידיים באצבעות? אני הגעתי כבר למסור, אני חותך חתיכות קטנות, אם אני לא לוקח דחפן ואני דוחף את זה עם האצבעות האצבע יכולה להיכנס בתוך המסור. אם אני עובד עם שרוול שהוא פתוח זה יכול גם המסור לתפוס,

נחום אסד: איפה השיער?

דב דביר: בדיוק, השיער והרבה דברים. חוץ מזה גם משקפי מגן.

ראובן פרי: הסתברות 2.

דב דביר: ברגע שההסתברות פה,

נחום אסד: 3.

דב דביר: 3, 4, ואני אומר במצב כזה זה כבר אדום. אנחנו זוכרים, מה זה אדום? לא עובדים. לא עובדים אלא מתקנים.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

משה וולמן: נעבור לאדום, באיזה מספר לפי

הטבלאות שלך?

דב דביר: אם אני מדבר על 4 כפול 3 זה 12.

ושם זה 9.

משה וולמן: ב- 10 זה עבור לאדום, מתי זה עובר

לאדום? לפי מספרים או לפי איזה

קריטריון אחר?

דב דביר: הנה. בטבלה קודמת, אתה רואה? 6

ו- 12, ברגע שיש לך את ה- 8 ו- 9.

עכשיו, אתה, דרך אגב, זה לא תורה מסיני וזה לא משהו שזה ככה אתה

צריך לעבוד. אתה יכול להחליט שגם 8 ו- 9 ו- 8 פה, את 3 הקוביות

האלה זה גם יהיה אדום.

משה וולמן: זאת אומרת מה שאתה אומר זה דבר

סובייקטיבי.

דב דביר: בוודאי. בוודאי. זה סובייקטיבי לכל

מקום. מי יושב ומכין את הדבר הזה,

זה אנשי מקצוע. מי זה אנשי מקצוע? זה המנהל עבודה, זה גם כן

התייעצות עם נאמני בטיחות, עם ועדת הבטיחות, זה ממונה בטיחות

ואז קובעים את הדבר הזה ואז יודעים שאנחנו עובדים לפי נוהל, לפי

מה שנכתב ולא שכל אחד עושה מה שבא לו.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

דב דביר: ואז נגיע עוד פעם לאיפה שהיינו במקום שהיינו ופה למעשה אני חייב להדריך את העובדים, זה דבר ראשון.

יצחק בנימין: כאילו להפעיל את הכל מהתחלה.

דב דביר: לא, הדרכת עובדים זה כל סעיף אני צריך לתת הדרכה. אני יכול להיות שאני אתן הדרכה אחת על הכל. זה לא אומר שאני כל פעם לכל סעיף אכין עוד פעם את המצגת. אבל דרך אגב, תקנה של מסירת מידע לפי חוק ארגון הפיקוח על עבודה, מה אומרת התקנה? שכל עובד יקבל יקבל הדרכה לפני התחלת העבודה ולאחר מכן מדי שנה הוא יקבל רענון. על מה אני אדריך אותו? אם אני מדבר על נגריה אז ודאי שאני אלך להדריך על הדברים האלה. אני גם אדריך על רעש מזיק. עוד לא דיברנו פה על רעש,

(מדברים ביחד)

משה פרנקל, יו"ר: דבל'ה, הרצאה שלמה על נושא הרעש, אני רוצה להעביר הרצאה שלמה על הנושא, אבל תן להם,

דב דביר: למה הבאתי את יעקב אמרתי אני צריך את יעקב פה? הוא מנהל את תחום ההדרכה אצלנו. אם צריכים נושא רעש אנחנו יש לנו מרצים יש לנו גם רופא לשעבר, יש לנו בודקים מוסמכים לרעש, יש אנשי מקצוע.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

יש לך גם מנוסים ברעש,

משה פרנקל, יו"ר:

בוודאי.

דב דביר:

(מדברים ביחד)

עד היום לא שומעים.

משה פרנקל, יו"ר:

משה, גם אנחנו מנוסים ברעש, נכון?

דב דביר:

כן, זה מה שאני אומר.

משה פרנקל, יו"ר:

אוקי, והשלב האחרון כאשר אנחנו

דב דביר:

מדברים סיום העבודה, לא מספיק

שביצעתי, עכשיו צריכים לנקות, צריכים לקפל את המסור וצריכים להוריד את המסור בתוך השולחן, שלא יהיה חשוף. אז לכן פה גם כן, מה יכול לקרות? פגיעה ממסור דיסק חשוף. פגיעה משולחן לא מקובע. החלקות ומעידות מסביבת עבודה לא נקייה ולא מסודרת, נסורת על הרצפה וכולי וכולי.

כל הדברים האלה למעשה על מנת שזה לא יקרה מה עלינו לעשות? עוד פעם, אם אני לא מנקה אני אומר זה לא קיים, חייבים לעשות את זה. מה צריכים לעשות? יש להפסיק את הפעולה של המסור והכנסתו למצב שקוע, יש נעילת השולחן על ידי פין נעילה, ניקיון יסודי סביב השולחן והרצפה מחומרים ומנסורת. וכמובן משאירים מקום נקי, כמו שהיה לפני התרגיל.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר: אני פה נתתי לכם דוגמה קטנה של תהליך העבודה. עכשיו שימו לב, מהעבודה האחרונה אני יכול לכתוב נוהל עבודה של איך עובדים עם מסור דיסק. זה יכול להיות למעשה בתמצית על יד כל מסור דיסק על הקיר מנוילן והעובד יודע מה הוא צריך לעשות, עם איזה ציוד מגן אישי הוא צריך לעבוד ומה הוא צריך לבדוק לפני הפעלה, ומה הוא עושה כאשר הוא עוזב את המקום. ככה שומרים על מקום נקי, עבודה איכותית ואין תאונות. זה בטיחות.

נחום אסד: אפשר שאלה?

דב דביר: כן, ודאי. ודאי.

נחום אסד: פתחת עם זה ש-, קודם כל זה מבורך מאוד, כל שיפור הוא משמעותי לטובת כל העובדים. אבל אתה פתחת עם זה שאמרת שהתקנה הזאת בעצם מחייבת כל מקום עבודה מ-50 עובדים ומעלה.

דב דביר: כן.

נחום אסד: מה קורה עם אלפי, ואני אומר אלפי, כיוון שאנחנו יודעים מי מאוגד איפה והמספרים, מקומות עבודה שהם קטנים אבל רמת הסיכון שם היא לא פחות גבוהה מאותו מסור. עכשיו אם אתה מדבר על מסור אז מרבית הנגריות במדינת ישראל, אם לא 99% מהן, הן פחות מ-50, והתקנה הזאת לא נוגעת בהן בכלל.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

נחום אסד: לקחת מסור במקרה. קח את המוסכים, את המסגרות, קח את כל העבודות של הצווארון הכחול, זה לא, זה אפילו לא הבגדים הכחולים, זה הרבה יותר גרוע. וזה לא תופס לגביהם. איפה פה משרד הכלכלה נותן איזשהו מענה או לחילופין יוצר אחריות? כי אם אתה תיקח את התקנה הזאת ואתה תנסה להשליך אותה על מקומות עבודה אז זה יהיה מספר מאוד מאוד מצומצם.

ואני אתן לך גם דוגמה. אם אנחנו ניקח למשל עכשיו את חברת חשמל, לפי התקנה הזאת מספיק שתבוא תכנית עבודה אחת שנוגעת בכלל חברת חשמל, אחת, ויכול להיות שהמתקן בחדרה לא דומה למתקן באשדוד ואשדוד לא דומה, אבל תבוא תכנית אחת וייקחו נגזרת של החלקים שמתאימים להם לסניפים שלהם תקרא לזה. איך נותנים פתרון לזה?

דב דביר: אני אענה לך מה שאני יכול לענות לך ואם אתה מצפה שיש לי תשובה,

נחום אסד: לא, רק לידע. לידע.

דב דביר: לא, לא, לידע.

נחום אסד: הידע הוא חשוב לנו.

דב דביר: לא, לא, אני אגיד לך.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר:

היום זה אחת השאלות, זה שאלה של מיליון דולר שאנחנו מדברים היום על זה ואומרים מה עם המקומות עם פחות מ- 50 עובדים? אז במקום מעל 25 עובדים עד 50 עובדים אני יודע יש ועדת בטיחות שהחוק מחייב. אם יש ועדת בטיחות יש שם נאמני בטיחות ואם יש נאמני בטיחות וועדת הבטיחות הם יודעים להעביר את המסר למנהל שיש לו אחריות והם פונים אלינו ואנחנו נותנים להם תמיכה. עד היום.

להגיד לך בכל המקומות? בטח שלא. אבל מה קורה עם המקום עד 25 עובדים, שזה בתי מלאכה קטנים? אין שם לא ממונה בטיחות, לא נאמן בטיחות, יש שם מעסיק. האחריות עליו. אבל אוקי, קבענו, יש לו אחריות, אבל אין לו איש מקצוע. והיום אנחנו, לפחות אני והרבה כמוני מבקשים שלמעשה תצא תקנה שהיא תדרוש בכל המקומות הקטנים שיהיה חובה לפחות שיהיה נאמן בטיחות שיעבור הכשרה ויידע למי לפנות ואיך לטפל.

עכשיו, היום במשרד הכלכלה דנים ורוצים להכניס כך שבמקומות קטנים הממוני בטיחות הגדולים של המפעלים הגדולים יטפלו באותה תקנה ויתנו להם תמיכה.

חבר:

יקחו תחת חסותם כאילו.

דב דביר:

עכשיו, כן, כן. עכשיו, מה זה יזכה את הממונה בטיחות? למה הוא צריך לעשות, הרי צריכים לעניין אותו במשהו.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

דב דביר: אז אומרים שממונה בטיחות שעשה וייקח תחת חסותו את בתי המלאכה הקטנים אז הוא יכירו בזה כימי כשירות ואז הוא לא יצטרך לעבור 8 ימי כשירות כדי לקבל את הכשירות השנתית. זה משהו. זה קטן אבל משהו. מדברים על זה.

מה שאתה שאלת זה אין פתרון כרגע. כרגע אין פתרון. אבל אם אתה שואל אותי צריך להיות.

משה פרנקל, יו"ר: תמיד נחום שואל שאלות,

נחום אסד: עכשיו רגע, עוד, אני אשלים ומפה,

משה פרנקל, יו"ר: אני אתן את הזכות דיבור, הוא ביקש.

נחום אסד: אני רוצה להשלים משהו קטן. ומה קורה נאמר אם אתה לוקח חברה, חברה פרטית, בסדר? ששם יש מנכ"ל, מזכירה ומנהל מכירות, אבל מתחתיו אין עובדים, אבל הוא מרים פרויקטים ופעילות ענפה שיכולה להקיף מאות ואלפי עובדים, אבל הם לא שלו, הוא לוקח אותם כקבלני משנה. איפה אנחנו נכנסים לזה בדגש למשל לעניין הבנייה?

אני חברה בנייה ענקית שיש לי מזכירה, מנהל מכירות ואיש שטח ובפועל כל מי שנמצא פה קבלני משנה. אני אין לי אחריות על ה-

(מדברים ביחד)

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

דב דביר: פה נכנסת למעשה לנישה שיש כל הפתרונות ויש כל התשובות.

נחום אסד: אני רוצה לדעת, אני לא שואל בשביל זה.

דב דביר: אם אתה המזמין אתה צריך לדאוג באותו אתר שאתה הזמנת את הקבלן לבצע את העבודה שאתה הקבלן ימנה שם מנהל עבודה שהוא רשום באגף הפיקוח. והאחריות בנושא בטיחות על המנהל העבודה של האתר אם אתה מינית. אם אתה לא מינית ואתה אומר אני אעבוד עם קבלני משנה, את זה אני אביא לזה, זה אני אביא לזה, זה אני אביא לזה, לכל מיני עבודות אין לי קבלן אחד ראשי, אתה אחראי על הכל. אתה אחראי על כל הקבלנים ואתה אחראי על הבטיחות. למרות שיש לך רק פקידה ומהנדס ומשרד מפואר.

מיכה גריצמן: הוא לא אחראי ישירות,

דב דביר: ישירות. משה, ישירות.

חבר: אני אגיד לך,

(מדברים ביחד)

9.12.2014

מיכה גריצמן:

בית מסחר בדרום תל אביב שבתוך בית המסחר נכנסו אנשים, הם מכרו את כל האביזרים לתחום של הנגרות. כל מה שנגר צריך בשביל למסור מטבח או, והחליטו לשפץ את המקום. המקום לא היה שלהם, המקום בשכירות, בעל הנכס הסכים, חילקו את העבודה למספר קבלנים.

הגיעו אותם קבלנים לעבודה, התקדמו בעבודה ולקראת הסוף איש האלומיניום סיים את העבודה ועוד אחד שהיה צריך לעשות תקרות תלויות, נשאר משהו קטן, לפיניש. בעל הנכס הוא לא בעסק, זה שהעסק מושכר והוא בעל הביזנס למעשה לקח קבלני משנה והחתיים אותם עם עו"ד. ביקש אותו אחד שהיה צריך לעלות לגובה של 10 מטרים, מקום גבוה, ביקש את הסולם של איש האלומיניום, אמיתי. ביקש מהעובד שלו מנצרת, מרג'י אולי אתה שמעת על המקרה הזה, שיעלה על הסולם ויעשה את הפעולה הקטנה.

איש האלומיניום אמר אין בעיה, לך לאוטו תיקח מהגגון. ההוא נכנס, לקח את הסולם, עלה למעלה, לא עלה עם רתמה, נפל מגובה של 10 מטרים, צנח, אמבולנס, אחרי מספר שבועות נפטר. כולם הזילו דמעה. אחרי שנה וחצי האמא תובעת את בעל הנכס, את בעל העסק, את הקבלן אלומיניום שעשה טובה,

חבר:

והקבלן אלומיניום הוא יצא אשם.

מיכה גריצמן:

כולם שילמו, כולל בעל הנכס. זה פסיקה של ביהמ"ש מלפני שנה וחצי.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר: אבל בראש ובראשונה בעל האלומיניום ברגע שהוא נתן לו סולם הוא הפך אותו לעובד מעביד.

ראובן פרי: שרשרת של אחריות ו-,

דב דביר: הוא עשה לו טובה. אם הוא לא היה נותן את הסולם, האיש אלומיניום שאין לו קשר לזה היה יוצא זכאי בכלל, הוא לא היה בעסק.

מיכה גריצמן: עכשיו פה אתה נכנס לתחום אפור. ב-1999 התחלנו לבנות קניון שלימים ניהלתי אותו. וב-99' לא היה את חוק הקניונים, מה זה קניון ומה זה מרכז מסחרי ומה זה רחוב עם חנויות. זה גם כן, והמחוקק נתן את הדעת. ואיך נתן את הדעת? כל מבנה שהוא מעל 500 מטר שנכנסים בו כך וכך אנשים הופך להיות קניון.

וזה נתן למשטרה את הסמכות להכפוף את בעל העסק להעמיד מאבטח, כשהתחילו הפיגועים. אז קמו הרבה מרכזים מסחריים ואמרו הלו, יש לי פה חנות, קיוסק ועוד איזה משהו קטן עם 501 מטרים. טוב, אז תורידו את ה... אתה נכנס למשהו, לגבי השאלה שלך, מעל 25, פחות 25, איפה זה? זה תחום אפור שעשרה עורכי דין לא יעזרו לך אם קרה מקרה.

דבהל'ה, בתחילת דבריו של חברי מרג'י מהצפון אתה אמרת לו שלא להעביר ביקורת על גופים שאין להם פה ייצוג.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר: לא, אני אישית לא מעביר ביקורת. אני. אתם יכולים להעביר ביקורת.

מיכה גריצמן: אנחנו נעביר ביקורת,

דב דביר: אתם חופשי. אתם חופשי אבל אני לא פייר שאני אעמוד פה ואני,

ראובן פרי: רציתי קודם כל לברך על זה שבאת והנושא מאוד חשוב.

דב דביר: התענוג כולו שלי. אני,

נחום אסד: תקשיבו.

ראובן פרי: אני מציע לוועדה, הנושא חשוב, אני אמרתי את זה בפתח דבריי, שאם נמצא פה ממלא מקום יו"ר ההסתדרות אז ההסתדרות שמה את זה בסדר עדיפות גבוה וזה חשוב כי הנושא חשוב. ואני חושב שועדת הבטיחות של בינ"ה, של בית נבחר ההסתדרות, לדעתי רצוי וראוי שיוזמן באופן קבוע נציג המוסד לבטיחות וגהות לכל ישיבות הועדה. לא כחבר, כי אני מבין שזה מי שחבר פה הוא חבר בינ"ה על פי מכסות של סיעות וכאלה, אבל מוזמן קבוע, נחום ומשה, לדעתי זה יקבל את ברכתו של כוכבי.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

משה וולמן: עד כמה שאני יודע יש מישהו בבניין הזה יש ממונה בטיחות,

ראובן פרי: לא, עזוב, אל תערבב. לא, הממונה בטיחות פה בבניין זה מפעל. הבניין

גם כן מפעל.

משה וולמן: לא,

ראובן פרי: אז מה?

משה וולמן: יש עד כמה שאני זוכר, בעבר היה נציג של הועדה הזאת במוסד

לבטיחות וגהות,

נחום אסד: במקרה הוא לא בועדה, אבל בהסתדרות יש נציג,

ראובן פרי: והפוך הוא גם נכון מה שאתה אומר.

אבל אני מדבר על הועדה שלנו פה, ועדת בטיחות, שיוזמן באופן קבוע נציג המוסד לבטיחות וגהות, כי זה בנפשנו. זה דבר אחד. אני חושב שראוי שהועדה הזאת תכבד אדם במעמד של דב או מישהו מטעמו או מישהו מטעם המוסד הזה. הוא יוזמן לכל ישיבות הועדה לבטיחות וגהות, אוקי? זה דבר אחד.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

ראובן פרי: דבר שני, ואני רוצה לשאול אותך, דב, הרי אתה מדבר על, אתה התייחסת לעניין הזה של ממונה אם מקבל או ממונה בטיחות מקבל תחת חסותו מפעלים נוספים אז יכירו בכשירות של,

דב דביר: זה ההצעה.

ראובן פרי: זה ההצעה. אבל אני מדבר על יותר מזה, כי כשאתה מטיל על עובד, על בן אדם שכרגע בכובע של איגוד מקצועי, כשאתה מטיל על עובד ואתה אומר לו- תשמע, אתה היום נאמן בטיחות, עכשיו זה מקום עבודה מעל 50 אז אתה גם ממונה בטיחות ויש לך אחריות וסמכויות. צריך לעגן את זה גם בתקנות לתגמול של שעות עבודה לתגמל את זה ושכר ותגמול כספי ישיר. בטוח שבמקומות עבודה גדולים, כוכבי, תקן אותי אם אני טועה, ממונה בטיחות מקבל שכר נוסף, מקבל איזשהו תגמול מיוחד על התעסוקה. כי זה לא,

מיכאל כוכבי: לא, זה חלק מהעבודה שלו.

משה וולמן: לא מקבלים, הוא עובד 8 שעות? אז שעתיים אומרים לו אתה עובד בזה.

ראובן פרי: איפה זה? אם זה כתוב בחוק, זה בהסכמים במקום עבודה.

משה וולמן: לא, ממונה בטיחות זה לא משרה.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

אבל זה במקומות עבודה שיש להם הסכמים קיבוציים והם מסדירים את

ראובן פרי:

נושא השעות של התגמול.

אני אתן לך תשובה. ממונה בטיחות יכול להיות בכמה דרכים, וזה גם כתוב בחוק לארגון הפיקוח על עבודה. יכול להיות ממונה בטיחות שהוא במשרה מלאה והוא עובד מן המניין. זאת אומרת, ובתעשייה אווירית זה לא ממונה אחד אלא מספר ממונים וכולם במשרה מלאה.

דב דביר:

לא כולם. תלוי,

משה וולמן:

תלוי.

דב דביר:

לא, אני מדבר על מקום עבודה שבדיוק 51 עובדים ולקחו עובד שהוא

ראובן פרי:

כל היום,

ב- 51 עובדים ממנים ממונה,

דב דביר:

אני הייתי ממונה בטיחות על 6 קאנטרי הייתי יחיד, ועשיתי את כל

משה פרנקל, יו"ר:

העבודה כממונה בטיחות.

יחד עם העבודה השוטפת שלך. בתוך העבודה השוטפת שלך.

ראובן פרי:

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

תוך העבודה השוטפת שלי.

משה פרנקל, יו"ר:

אבל היום זה לא היה קורה. היום זה לא היה קורה ואני אגיד לך למה.

דב דביר:

לא, הקמתי ועדת בטיחות שהיתה של כל הקאנטרים, נציגות של כל קאנטרי וקאנטרי וניהלנו את זה כמו שצריך באמת,

משה פרנקל, יו"ר:

מצוין, אבל אני אומר,

ראובן פרי:

באמת, עד היום.

משה פרנקל, יו"ר:

תרשה לי, אני אענה לך ואז אתה

דב דביר:

באמת תבין איך זה היום עובד, איך

אגף הפיקוח למעשה הגיע למסקנה שצריכים להסדיר את העניין. כי הרש 500 עובדים אני אמנה ממונה בטיחות עובד אחזקה או אני אתן לו שעה ביום שהוא יעבוד בבטיחות, יש לי ממונה בטיחות אני אשים וי ובזה נגמר, לא כך העניין.

התחלתי מהתחלה, אני רק מזכיר. עובד במשרה מלאה, עובד מן המניין של אותו מקום עבודה. האפשרות השניה, שיכול להיות ממונה בטיחות עובד מן המניין במשרה חלקית. זאת אומרת 50% הוא ממונה בטיחות, 50% הוא מנהל אחזקה, או כל תפקיד אחר.

מה החוק קובע?

ראובן פרי:

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

- דב דביר: שניה, שניה, שניה.
- ראובן פרי: אוקי.
- דב דביר: האפשרות השלישית, אני יכול לקחת פרינלסר, לעשות איתו חוזה כמו בבתי מלון,
- ראובן פרי: שהוא יעשה לי את העבודה.
- דב דביר: והוא יעשה לי את העבודה של ממונה בטיחות, הוא יגיע 32 שעות חודשיות.
- ראובן פרי: כתוב בחוק 32 שעות?
- דב דביר: זה המינימום. פעם זה היה 16,
- ולדי מורג: יומיים בשבוע.
- ראובן פרי: לא, לא יומיים. רגע, רגע, זה לא יומיים בשבוע, זה יום בשבוע.
- דב דביר: אני מדבר על חודשי, 32 שעות, זה המינימום, אם וכאשר כמעט ואין סיכונים בתהליכי עבודה, אבל זה המינימום.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר: עכשיו, יש נוהל במשרד העבודה, במשרד הכלכלה אגף פיקוח, יש להם נוהל, הם אומרים ככה, אתה עובד כך וכך עם המכונות, יש לך כך וכך חומר כימי, אתה מפעיל כך וכך מלגזות, לכל תהליך העבודה יש להם ניקוד. ואחר כך הם עושים סך הכל מבחינת הנקודות הולכים לטבלה וכתוב- במקום עבודה שלך צריכות להיות 2.5 משרות של ממוני בטיחות, במשרה מלאה, 2.5 משרות. זאת אומרת שניים במשרה מ-, ומן המניין. ואז מי שמאשר מינוי של ממונה בטיחות זה מפקח עבודה.

ראובן פרי: אז יש הסדרה בחוק,

דב דביר: בוודאי.

ראובן פרי: אבל זה קצת מעורפל. כי אם אתה אומר 32 שעות,

דב דביר: זה המינימום.

יצחק בנימין: פעם בשבוע, נו, יום אחד בשבוע.

דב דביר: עכשיו, הוא יכול לעשות את זה פעמיים בחודש, הוא יכול לעשות חצאי ימים. איך שהוא סוגר את העניין אם בית מלון, יש בית מלון גדול, יש בית מלון קטן. יש בית מלון שמקבל את האוכל מקייטרינג, יש בתי מלון שיש להם מטבח שזה כמו מפעל, שאתה נכנס זה תעשייה שלמה. אז הכל בהתאם לגם כמות העובדים, גם כמות התהליכים.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר: יש כזה נוהל, אפשר לקבל אותו, אנחנו יכולים גם לתת לכם, יש לנו את הנוהל שאתה רואה כמה שעות עבודה צריך להיות ממונה בטיחות.

(מדברים ביחד)

דב דביר: אותה אחריות של אותו ממונה בטיחות כמו פנימי. אתה עושה איתו חוזה ואתה נהפך להיות מעשה של אותו מקום ממונה בטיחות. יש לך את כל האחריות.

משה פרנקל, יו"ר: ולדי, בבקשה, אתה.

ולדי מורג: תראו, אני, וידוי אישי קטן.

נחום אסד: הוא מדבר בכובע של המעסיק.

ולדי מורג: אני מודה ומתוודה שאני חלק לא קטן מהדברים שמוצגים פה אני מכיר אותם באופן מעשי ואני לומד הרבה דברים. זה חשוב הרבה מאוד מבחינתי, מרחיב את הנשמה, את הרוח וכולי. אני שואל את עצמי, יש לנו ועדה, איך, איזה שיניים יש לוועדה הזאת שהיא יכולה להנחיל וליישם את הדברים שאנחנו מקבלים ויודעים. זאת השאלה העיקרית. אחרת אין כלום.

נחום אסד: אתה רוצה תשובה?

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

אני אתן לך תשובה. אני אתן לך כבר.

נחום אסד:

זה ועדה מייעצת.

משה פרנקל, יו"ר:

בסדר, עזוב עכשיו על ה-, בוא לא

נחום אסד:

ניגע בסמנטיקה. קודם כל זה ברור

לכל חברי בינ"ה מה המשמעויות של כל ועדה וועדה. אבל אני חושב שעצם זה שאנחנו מקיימים ישיבה שכזו וכל חבר פה שמע ולמד עוד דבר אחד קטן ואיתו הוא הולך קדימה, ואתה לא יודע לאן, אם זה ברמת המקום עבודה שלו או בבית שלו או מול הילדים שלו, קודם כל הרווחנו ואין שום סיבה בעולם שאתם כחברי בינ"ה שאנחנו לא נפרה אתכם בעוד ועוד כמה שיותר נתונים.

אני לא סתם שאלתי לפני רגע את מיכאל כוכבי מתי יש יום בטיחות ברמה ארצית שמוכרז יום כזה. כי לנו יש תכניות לחברי בינ"ה, ואחד מהדברים שעולה כאן ועכשיו ומהר זה אולי לעשות כינוס של כל בינ"ה על יום בטיחות ולתת להם כלים שיעשו איתם מה שהם רוצים. אין לנו סמכות, אנחנו לא הולכים לשנות, אנחנו לא הכנסת ולא מחוקקים, אבל שיהיה לכם כלים ושכל אחד יגיד מעבר לישיבה הזאתי- חבר'ה, למדתי, אמרו לי, זה אסור, זה מותר, זה אמור. שכל הדברים האלה יהיו לכם ואנחנו באים להעשיר אתכם.

רוצים אחר כך לקחת את זה וליישם את זה? יש איגודים מקצועיים, יש המון דברים שקורים ונכנסים גם לתוך הסכמים שנחתמים במקומות עבודה ושמה כל פעם מוסיפים נדבך נוסף.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

נחום אסד:
 תופתעו בהמשך לראות גם איזה נושא
 שאנחנו העלינו בוועדה למעמד האישה
 שהולך ותופס תאוצה בצורה בלתי רגילה ולכן לא סתם ביקשתי לזמן
 עוד כמה ועדות, ראשי ועדות כדי לעשות את זה במשותף. אז אני
 חושב שזה שאתם מקבלים ידע הוא חשוב לכם, הוא חשוב לכם כי
 אתם נציגי ציבור, יש לכם למי, לאן להעביר אותו. להביא לכם תעודת
 שוטר, לא נביא.

משה פרנקל, יו"ר: כן, בבקשה.

מיכה גריצמן: מה תעודת שוטר? דיברנו על
 השתלמות של,

נחום אסד: ההשתלמות, אז אתה רוצתה תשובה
 אני אתן לך. קיבלתי את הסכום,
 קיבלתי את ההצעה, יקר מאוד, לא מסוגלים לעמוד בזה.

דב דביר: זה עכשיו אנחנו במייל שלחנו הצעת
 מחיר ואתם יכולים להגיד, אני אומר
 עכשיו בשם,

נחום אסד: חבר'ה, אני פותח קורס דירקטורים,
 הקורס עולה 3,000 שקל לכל אחד.
 ההסתדרות משתתפת, 3,000 שקל, מישהו רוצה?

יצחק בנימין: 700 שקל זה היה בבית ברל.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

700 שקל לחברי הסתדרות, שהם ועדי עובדים, ויש השתתפות של מקום

נחום אסד:

העבודה.

לא, לא, לא.

יצחק בנימין:

מה אתה אומר לי לא לא? אני אומר לך כן כן.

נחום אסד:

אני גם עשיתי.

זיאד מרג'י:

השתתפות של ההסתדרות שלך, שלך, כעובד,

נחום אסד:

שלי 700 שקל.

יצחק בנימין:

אתה שילמת 700, ההסתדרות שילמה את הפער.

נחום אסד:

לא.

יצחק בנימין:

אז עכשיו אנחנו פותחים קורס, אין השתתפות כי זה סיעות, זה פוליטי.

נחום אסד:

תביאו מהסיעות שלכם את היתרה. עוז עשתה את זה, שילמה. אז אני אומר, אתם פוליטיים. אתה מבין מה,

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

טוב, חבר'ה, כן, מרג'י, בבקשה.

משה פרנקל, יו"ר:

זה כמו הסיפור של ועדת כספים,
אנחנו מפרים אותם והם רוצים,

נחום אסד:

סליחה, קודם, כן מרג'י.

משה פרנקל, יו"ר:

זיאד מרג'י:
אני חייב לשאול. קודם כל יש לי
שאלה לדב ואחר כך אם תאפשרו לי
גם כן להציע משהו ליו"ר ועדת הבטיחות להעלות את זה לבינ"ה. אם
יש, אפשר, הוא יעזור בחוק מסוים. א' רציתי לשאול אותך בתוקף
תפקידך מנהל מחוז במוסד לבטיחות, כאילו היו לך מכירים בעבר בטח
אתה עשיר בידע. אנחנו שומעים על עשרות הרוגים בשנה, כל הרוג זה
עולם ומלואו למשפחה שלו.

ברור, ברור.

דב דביר:

זיאד מרג'י:
שומעים, ממשיכים הלאה. האם
שממונה בטיחות באופן ישיר, גובש,
הרי כל הרוג זה כשלון של מישהו מסוים, יכול להיות של העובד, של
הממונה בטיחות, של המנכ"ל, של ה-, כמה מכירים במידה רבה מידה
בינונית שמעמידים או מגבשים כתב אישום נגד הממונה בטיחות או
נגד האנשים,

כל מקרה מוות זה חקירה פלילית.

מיכאל כוכבי:

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

- שאחראים על הבטיחות של העובד?
זיאד מרג'י:
- כל מקרה מוות זה חקירה פלילית. כל
 מקרה מוות חקירה פלילית של
 המשטרה.
- אני אומר, יש חקירות, האם מתגבש,
זיאד מרג'י:
- מנהל העבודה הוא אחראי,
מיכאל כוכבי:
- האם מתורגם לכתבי אישום וכמה
 מקרים ששמענו בעבר נסגר התיק
זיאד מרג'י:
- וזהו.
- בוא אני אסביר לך, אני לא עו"ד ולא
דב דביר:
 משפטן, אני לא יכול להביא לך פה
 דוגמאות ממש ולהגיד באיזה בתימ"ש. אני יכול להגיד לך מה אני
 שמעתי,
- לא, מניסיוןך.
זיאד מרג'י:
- מה אני שמעתי מעורכי דין שלנו,
דב דביר:
 ממה שאנחנו עובדים איתם. יש
 ממוני בטיחות שהועמדו לדין, יש ממוני בטיחות שגם כן יצאו אשמים,
 יש. לא הרבה, יש, אבל יש יותר שיצאו אשמים המנהלים ויש יותר
 שיצאו אשמים גם העובדים.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר: הרי, אני לא אתן פה הרצאה וזה לא מנדט שלי, אלא יש לנו עורכי דין שהם עושים אחריות פלילית ואזרחית לדרג הניהולי, נותנים גם דוגמאות של בתימ"ש, של פסקי דין וכולי וכולי. זה מאוד מעניין.

יצחק בנימין: הכל יש בכסף אתה אומר.

דב דביר: בוודאי, זה, אתה רוצה שאני אביא פה, אנחנו מוסד לבטיחות אנחנו יכולים להביא פה 4 שעות, 3 שעות משפטן עו"ד ייתן לך תשובה על כל שאלה,

משה פרנקל, יו"ר: אני אביא את זה, אני אעשה את זה.

דב דביר: וזה כדאי. כי אני לא רוצה סתם, אבל אני אומר לך, ממונה בטיחות, במשפט קצר, כמו כל בעל מקצוע, אחד הדברים מה שמעניין את השופט זה האם אתה כממונה בטיחות נקטת צעד סביר ומקצועי למנוע את האירוע. אם אני כממונה בטיחות כתבתי על מפגע ודרשתי לטפל במפגע והממונה בטיחות לא משלם על הטיפול אלא יש מנכ"ל, יש נשיא, יש מנהל המפעל, יש בעל בית פרטי.

הוא פונה אליו הוא אומר- כתבת לי? שמעתי, אני יודע, תמשיך לעבוד. ויש כאלה, כי הוא ממונה בטיחות. הוא משלם לו משכורת. בעל המאה הוא בעל הדעה, הוא יחליט האם הוא יעשה את זה או לא יעשה.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

דב דביר: אבל אתה כממונה בטיחות כתבת לו במייל, אתה הצגת את זה בועדת הבטיחות, אתה כתבת לו גם במייל שהוא יעצור את התהליך. אתה עשית את הכל מה שיכולת לעשות בצורה סבירה.

זיאד מרג'י: אני לא מדבר רק על ספציפית ל-,

דב דביר: לא, לא,

זיאד מרג'י: כל מי שאחראי על בטיחות העובד.

דב דביר: טוב, טוב,

זיאד מרג'י: מי מאתנו לא יודע שהתקשורת יש לה השפעה גם על השופטים, לפעמים שמדלגים על סדר היום שאף אחד לא בודק ולא מחטט, וברגע שמתחילים לחטט אז,

נחום אסד: מרג'י, בוא נסכם ככה,

זיאד מרג'י: לא, אני שאלתי, אני מקבל תשובה.

ראובן פרי: מרג'י, זה ועדה אחרת.

נחום אסד: מרג'י, תתאפק עם התשובה, אני רוצה רגע לענות במקומו.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

נחום אסד:

אני הולך עשרה צעדים קדימה. אנחנו לשיבה הבאה נזמין את אחד מעורכי הדין שייתן לנו דוגמאות, בסדר? קיבלת עכשיו מה אתה צריך לעשות, מה מקום עבודה מעל 50 צריך לעשות, מה בין 25 ל- 50 מחויב, מה מתחת קטסטרופה במדינה. יודעים? יש לנו אינפורמציה?

נבוא לעוד ישיבה אחת שיציג בפנינו אנשים עובדות, מקרים, מה קרה, מה היו ההשלכות וגם איזה משפחה נהרסה ולא קיבלה כלום ו-,

זיאד מרג'י:

ואיך נסגר התיק.

נחום אסד:

נשמע את זה. אני מוכן פה לקחת עוד צעד אחד קדימה בתיאום עם כוכבי לגבי לפחות, בכדי שייתן לי פשוט את הנתונים של מתי יש יום לאומי סביב נושא של בטיחות ואנחנו נזמן את כלל חברי בינ"ה, את כלל חברי בינ"ה ליום שעוסק בנושא של בטיחות. וישמעו, יבינו, נעשה יום של מלא הרצאות עם ארוחת צהרים שישמעו פעם את המוסד, פעם שניה את המוסד לביטוח לאומי ופעם שלישית שישמעו את העורכי דין ונעשה דיאלוג, שייצאו אנשים עם אינפורמציה. זה מה שחשוב, ידע יש לו משמעות והרבה כוח.

(מדברים ביחד)

מאיר בן הרוש:

את אודי אדם. למה לא מזמינים את אודי אדם? כל פעם אני אומר לכם,

אני אזמין אותו אבל תגידו לי.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

למי? למי?

משה פרנקל, יו"ר:

אודי אדם. יו"ר הועדה הארצית ל-,

מאיר בן הרוש:איפה הוא יושב? מטעם מי הוא
יושב? מה הוא?נחום אסד:

מטעם המדינה.

מאיר בן הרוש:יפה. אני פעם ראשונה שומע את מה
שאתה אומר.נחום אסד:מה, אתה לא יודע שאודי אדם הוא
יו"ר הועדה?מאיר בן הרוש:אני לא יודע הכל. אתה איתו בקשר,
כי אתם כל הזמן נוסעים על הטנקים.נחום אסד:אז תקשיב, סחתיין עליך, מקבלים בברכה, שב עם יו"ר הועדה, תתאם
מועד, נזמן לישיבה.

באיזה נושא הוא?

מיכה גריצמן:

בטיחות, מה זאת אומרת?

מאיר בן הרוש:

(מדברים ביחד)

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

- נחום אסד: לא סיימנו, עוד שניה. דבר, דבר.
- זיאד מרג'י: היום בהנחה ש... כל מקומות המזון מועצת הלול לא סומכת, סתם דוגמה, לא סומכת,
- נחום אסד: מה זה קשור לבטיחות עכשיו?
- זיאד מרג'י: אני אגיד לך. אני אגיד לך. משרד הבריאות לא סומך על המנכ"ל וזה שיהיה על בריאות הצרכן, אז בא ממנה וטרינר, ממנה מפקח, פיקוח וטרינרי ו-, לא, לא, אני אומר על הבריאות, נשאר ממשכורת שלו, (מדברים ביחד)
- משה פרנקל, יו"ר: אין לך יותר מדקה.
- זיאד מרג'י: שניה. אני שאלתי את נחום, ביקשתי את הרשות.
- נחום אסד: נו דבר.
- זיאד מרג'י: משלמים לזה ואחר כך מקבל את המשכורת שלו לא מהממונה, מהמנכ"ל הישיר, מהמפעל.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

זיאד מרג'י: מה עושים לגבי הבטיחות של העובד, שהמנכ"ל כאילו, כי הממונה בטיחות או כל אחראי על בטיחות לא יהיה כאילו פקיד של המנכ"ל או כפוף למנכ"ל? מה עושים? אני סתם שואל. למי צריך להציע?

נחום אסד: אז בוא ככה, תעביר את השאלה שלך לכוכבי. אתה סולח לי שאני מעביר אליך חומר, אני אגיד לך, באמת, הוא מרכז הרבה דברים שקשורים. לפעמים סתם שאלה יכולה אחר כך להגיע לנושא. אני אתן את הכותרת של פעם מה זה היה הנושא של הטרדה מינית? כלום. פתאום היום בכל מקום עבודה יש ממונה, ממונה, ממונה. אני חושב שגם בבטיחות זה צריך לקרות.

מיכאל כוכבי: שמה?

נחום אסד: ממונה.

(מדברים ביחד)

נחום אסד: יפה, אז אני אומר תעביר. תשמע, ואתה, לא סתם,

(מדברים ביחד)

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

נחום אסד:
תקשיבו, אנחנו סוף שנה, יש לנו
אישור תקציב, יש לנו בינ"ה ב- 29
לחודש ואנחנו מתחילים שנה חדשה ואנחנו מתכוונים להגדיר פעילות.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

נחום אסד:
 הועדה הזאת כמעט והתאדתה. נעשה מאמץ גדול מאוד להביא את החברים הנה היום ואתם רואים, חצי מהועדה לא נמצאת כאן. אני אמרתי לכם שני דברים כן נעשה, נביא לכאן קודם כל משפטן שייתן לנו דוגמאות קונקרטיות, יסביר מה קרה, איך, מי, השם על מנת שיהיה לנו מושגים נוספים. אני מבטיח לדבר עם שלמה אביטן, לקיים חצי יום, שלושת רבעי יום בנושא בטיחות, בסמיכות שייתנו לנו תאריך שזה יהיה פחות או יותר עם איזשהו הד ונבנה את היום הזה הכי טוב שיכול להיות בעולם ואיתו נתקדם ויהיה לכם עוד ידע.

ואם יש לכם שאלות, חבר'ה, אל תתביישו, יש פה ממלא מקום יו"ר ההסתדרות, ממונה על נושא הבטיחות, תציפו אותו במיילים.

משה פרנקל, יו"ר:
 רבותיי, יש עד איזה זמן שיש. כל אחד שישאל שאלה ועם זה אנחנו פה שיש לי גם מה להגיד, אז אני מבקש.

(מדברים ביחד)

משה פרנקל, יו"ר: רגע, חבר'ה, יש לכם עוד שאלות?

דב דביר: תודה רבה לכם.

משה פרנקל, יו"ר: רגע, יש פה.

נחום אסד: זה שאלה אחרונה לדביר, כי גם הוא,

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

נחום אסד: עצם זה שהוא נמצא אצלנו נדמה לי כבר בפעם השלישית זה רק אומר שאכפת לאיש מנושא בטיחות וזה לא משנה לאן הוא מגיע, מה שחשוב לו זה הנושא. אגב, ראיתי אותך, גם נתנו הרצאה פעם ביחד בים המלח.

דב דביר: אה, נכון, גם אתה היית שם.

חבר: נחום, אתה יודע שהוא נהג מרוצים?

נחום אסד: מי?

דב דביר: אני.

נחום אסד: ואם הוא עד 120 נשאר ככה זאת אומרת הוא ממלא את כל הכללים בלי שיחייבו אותו. אני רוצה לומר לכם שמי שרוצה לנקות את הראש ולהבין מה זה בטיחות, שאין הנחות שמה, שילך להוציא רישיון על סירה ואחר כך על אופנוע ואחר כך על סירה ותאמינו לי הוא ילמד זהירות הרבה.

משה פרנקל, יו"ר: אתה תהיה אחרון.

יצחק בנימין: שיש עוד כלים במרחבי ההסתדרות שיכולים לעזור בקטע הזה של

בטיחות.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

יצחק בנימין: כל מזכירי האיגודים המקצועיים נותנים הרשאה לדרגות ולסוגים של כל מיני מקצועות כמו מוסכים, נגריות וכל זה. ואחד הכללים שהוא חייב לעבור כל, זאת אומרת תחנת בסיסית לבטיחות בתוך המוסד, אז זה כלי שיכול לעזור,

(מדברים ביחד)

משה פרנקל, יו"ר: חבר'ה, אני מבקש,

יצחק בנימין: אני אמרתי משהו ואתם לא הקשבתם.

משה פרנקל, יו"ר: כן, אני מקשיב.

יצחק בנימין: אני אומר שיש עוד כלים בהסתדרות שיכולים לעזור בנושא הזה של הבטיחות. יש מזכירי איגוד מקצועי שיש להם הרשאה לתת סוגים ודרגות לכל מי שבמוסך, נגריה, מסגריה וכל הדברים האלה. וחלק מההרשאה זה שהם חייבים לעבור איזושהי הדרכה בסיסית לבטיחות. העובדים עצמם פיזית. אתם דיברתם על ... של 4 ו- 5 ו- 6 עובדים במקום מסוים. אני חושב שעם הדרכה למזכירי איגוד מקצועיים אפשר להרחיב את הנושא הזה.

משה פרנקל, יו"ר: יש לך שאלה?

מיכה גריצמן: לא שאלה, אני רוצה,

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

- הבנתי. משה פרנקל, יו"ר:
- אפשר להעביר את זה הלאה ליו"ר יצחק בנימין:
האיגוד המרחביים ולהרחיב את
המעגל הזה.
- אני רוצה לפנות אליכם, חברי הועדה. מיכה גריצמן:
- רגע, יש לך שאלה אליו? כן? משה פרנקל, יו"ר:
- מיום שאני כאן חבר בועדה לבטיחות מיכה גריצמן:
אנחנו נפגשים, מדברים, נגמר היום,
חיכינו, לא אמרנו כלום.
- זה גם לא נכון. משה פרנקל, יו"ר:
- זו הדעה הסובייקטיבית שלי. מיכה גריצמן:
- אני אגיד לך למה, שכל זה מה משה פרנקל, יו"ר:
שאנחנו מדברים כאן אתה תקרא,
אתה יכול לקבל באינטרנט, הכל כתוב והכל זה.
- לא, בסוף כן אבל, מיכה גריצמן:
- זה אחד הסעיפים האחרונים על ארגון משה פרנקל, יו"ר:
איך לתת תשובות.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

מיכה גריצמן: זה לא מה שאני רוצה לומר. מה שאני רוצה לומר לכם,

משה פרנקל, יו"ר: אני אגיד,

מיכה גריצמן: הרוח החדשה והרעננה שנושבת פה בהסתדרות, ואני אומר את זה לחיוב, כי אני רואה פה ממש עשייה, וזה נראה בכל מקום, בכל מקום שאני מגיע אני רואה עשייה של הסתדרות, ואני לא אומר את זה בצחוק או בציניות. לגבי התוכן של הדברים שאנחנו מדברים פה, כל מה שאומר דב וכל מה שאנחנו מדברים על מגן לאצבעות בגיליוטינה או סולם כזה או אחר, הכל טוב ויפה בתעשייה, אבל החיים שלנו לא טובים רק סביב התעשייה.

אנחנו יש לנו נשים, יש לנו ילדים, יש לנו לחלקנו נכדים ואותה משפחה כולל אותנו מגיעים למרכזים, וזה אני בקיא בזה יותר, לכן אני מעלה את זה, אנחנו מגיעים להמון קניונים, להמון מרכזי קניות, והאורגנים הראשיים היום, הבנקים, סניפי דואר, נוטים להיכנס למקומות האלה ולכן אנחנו גם מגיעים עם הילדים. ויש המון אסונות, המון אסונות במרכזי קניות שנקראים קניונים או מולים או ביגים או כל מה שתקראו לזה.

וסביב העניין הזה אני חושב שכדאי שנדבר, כי יש פה המון תאונות שלא מגיעות לכלל הציבור, לא כותבים עליהם בעיתון, אבל המון נכים ונכות, כולל ילדים. מקרה חריג קרה בצפון שילד עלה על דרגנוע ונפל מלמעלה ונקטה לו כף הרגל, כל מיני סיפורים, זה מגיע לעיתון.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

מיכה גריצמן: אבל ילד שנפל והוא בקומה יום יומיים זה לא מגיע לעיתון, וזה קורה בעיקר במרכזים האלה, או בחניונים או בדרך לחנויות. ובמרכזים האלה החוק דורש אחת לשנה במסגרת רישוי עסקים אישור כיבוי אש, אישור חשמלאי בודק ואישור מהנדס בטיחות שלא מגיע למקום כלל, מהנדס. לא מגיע למקום. עכשיו, זה,

חבר: מעליות, דרגנוע, הכל נבדק.

מיכה גריצמן: כן, אבל כשאתה מפרק את השלם לחלקיו כלל החלקים גדולים יותר מן השלם. אני יכול לדבר איתך על מקומות בתוך קניונים כאלה שאותו מהנדס בטיחות בכלל לא יודע שהם קיימים. אז מה שאני מבקש שתקחו אתכם האם הנושא של הבטיחות, כי ההסתדרות עכשיו פרסה כנפיים ומכסה עובדי קבלן, ויש חברות קבלן שפה עובדות בקניונים ועובדי ניקיון ועובדי שמירה בקניונים שחוסכים עליהם כי הם נמצאים בתחרות של מחירים, ומורידים שקל, חצי שקל או שני שקל, וחוסכים בנעליים מתאימות לעובד והוא מחליק, וברגע שהוא אומר מילה נשלח הביתה.

יש המון מקרים של הנושא הזה שזה לא מפעלים, לא המתכת ולא הסולם, אלא זה היום יום שלנו, של ילדינו, שמגיעים למקומות האלה ונפגעים. ויש לזה פתרון. המחוקק אמר שבכל קניון מעל 500 מטר יהיה מנב"ט ולצורך כך הוא הלך ועשה קורס של 180 שעות באחד המכונים והשתלם וקיבל תעודה והמשטרה מקבלת את זה.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

מיכה גריצמן: אני אומר אם אנחנו נמנף את זה הלאה אותו מנב"ט יעשה במסגרת אותן 180 שעות השתלמות נוספת של 6 ימים, של כך וכך שעות, שיהיה גם ממונה בטיחות שוטף 365 יום בשנה ולא פעם בשנה מהנדס בא חותם והולך. ועל זה אני רוצה שתתנו את הדעת. כי ההסתדרות היום הבינה שהאדם העובד הוא לא חי בגפו, יש לו אישה ויש לו ילדים ויש עובדי קבלן ויש עובדים שחתומים על חוזים אישיים וגם אותם אנחנו מייצגים ומשרתים. תקחו את זה אתכם. אני מקווה שפעם הבאה נשמע מכם מה אפשר לעשות עם זה קדימה.

נחום אסד: אני מוכן שלא ייקחו בן אדם שלא יכנס לקניון ויתחיל להסתכן, רק על מה שאמרת.

מיכה גריצמן: כי הילדים שלנו,

(מדברים ביחד)

משה פרנקל, יו"ר: רק דבר אחד, אני לא אמרתי את שלי. אבל מה שאני רוצה להגיד לכם, בעקבות כל ה-, שלמדתי איך הועדה עובדת ואיך אנשים מגיעים לועדה וכל זה, לא היה מוצא חן בעיניי. אני באתי ועשיתי את כל המאמץ, והוא יודע, שלא תיסגר הועדה, שהיא ועדה חשובה ממדרגה ראשונה. כנראה שאנשים לא הבינו מה אנחנו, שהקימו את הועדה פה בועד הפועל, זאת אומרת שאישרו את הועדה עצמה כמה חשובה היא.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

משה פרנקל, יו"ר:
 ועכשיו רק מתחילים בעקבות ושיכנס גם כוכבי, שהוא אחד המומחים בכל הנושא הזה, זה יהיה לגמרי לפי דעתי סיפור אחר. מה שאני רוצה, אני מבקש שהועדה הזאת להקים 3 ועדות משנה לכל הזה. אנחנו מדברים רק על מתכת או שקניונים. אנחנו לא דיברנו על נושא חקלאות, על נושא בריאות, על כל הדברים האלה.

אז אני רוצה שכל האנשים, לקחת כמה אנשים שרוצים להקדיש זמן ולהיפגש פה עם מומחים ושיבואו אחר כך לוועדה הזאת הכללית ויסבירו ופה תהיה הצבעה והחלטות. וכך שנוכל גם למשוך את האנשים שיבואו, שיראו בזה חשיבות ממדרגה ראשונה.

מיכה גריצמן:
 אני רוצה לחבר את מה שאמרתי, בתחום של חקלאות,

משה פרנקל, יו"ר:
 מתכת, נגיד אלקטרוניקה, רגע, סליחה.

מיכה גריצמן:
 האם תחום של הדברה זה חקלאות, שנהרגו בירושלים משפחה שלמה איבדה שם את היקירים שלה?

יצחק בנימין:
 אבל עוד פעם, זה לא קשור לעובדים. אנחנו מדברים רק על מה שקשור לעובדים. למרות שזה משפחה והכל. אנחנו מתייחסים לעובדים.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

אני זז. אני רק רוצה להזכיר,

נחום אסד:

אבל אנחנו ההסתדרות מקבלים את כולם.

מיכה גריצמן:

אנחנו יכולים להמליץ, אנחנו יכולים להעשיר את הועדה,

נחום אסד:

רק להמליץ.

משה פרנקל, יו"ר:

אנחנו יכולים להמליץ, להעשיר את הועדה, אנחנו יכולים לאסוף

נחום אסד:

אינפורמציה, אנחנו יכולים להעלות מודעות. אני אומר לך שאל תזלזלו בשום ישיבה, בשום מפגש, בשום אמירה כזאת שמתחיל פה ומסתיים פה, מכיוון שאתה אף פעם לא יודע לאן זה מתגלגל ואיך מתגלגל, ואנחנו רואים את זה.

כוכבי יכול להעיד איך משיבות שקיימנו בוועדה למדיניות איגוד מקצועי זה נמצא היום בלב של יו"ר ההסתדרות וראש הממשלה. משיחות כאלה. אז גם נושא הבטיחות. אם העדה תמנף, תוציא סיכון, בסוף תגיד החלטה- אנחנו ממליצים ליו"ר האגף לאיגוד מקצועי להכניס את כל נושא הבטיחות כדבר מעוגן בהסכם שנחתם בכל מקום עבודה, כן?

אז אני אומר חברים גם במקומות קטנים שהחוק לא סוגר הם יסגרו את זה אצלם בצווי הרחבה.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

נחום אסד:
 אני חושב שהועדה עושה מעל ומעבר
 ומחר ידברו על קניוני, לך תדע איך
 נגיע לזה בדלת אחורית, בדלת של עובדי הקבלן. תאמינו לי שום דבר
 לא הולך לבטלה. שום דבר לא הולך לבטלה, למרות שאנחנו לא הגוף
 המחוקק. אבל אנחנו יכולים להשפיע על המחוקק הזה וכל אחד מאתנו
 פה יש לו נישה בכנסת לכל בן אדם ובן אדם שיכול להעלות את זה.

חבר:
 נחום, היום ארגון נהגי המוניות, יש
 ארגון כזה,

משה פרנקל, יו"ר:
 סליחה, עוד דבר אחד,

נחום אסד:
 בואו נעצור פה. אני יכול ללכת?

משה פרנקל, יו"ר:
 כן, אתה יכול ללכת.

נחום אסד:
 יאללה, תודה רבה חברים.

משה פרנקל, יו"ר:
 כוכבי, רק עוד כמה דקות ואנחנו גם
 כן נסכם פה, אני אתן לך לסכם.

נחום אסד:
 דביר, תודה רבה לך.

משה פרנקל, יו"ר:
 דבר אחד אני רוצה שתדעו, יש נושא
 של, נושא אלקטרוניקה.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

משה פרנקל, יו"ר: עם כל החדרים שיש אפילו כאן בועד הפועל, אני לא בטוח חוץ מפעם אחת ששמעתי שעשו שם בדיקה למטה,

מיכה גריצמן: בדיקה של החשמל,

משה פרנקל, יו"ר: כן, זה דבר הכי חשוב ביותר, וזה לא רק פה, זה בכל מקום. או שנושא של חקלאות, כמו שאני אמרתי, או נושא של מתכת, כל הבעיות שדב דיבר, רוב הדברים זה היה בנושא מתכת וכל הדברים האלה שמזה נובע. ויש גם בנושא של נהגי זה, מובילי טנקים וכל הדברים האלה. יש גם שם נושא של בטיחות מלא.

אם אנחנו נדע ואני אדע שהועדה לוקחת את זה כמו שצריך ויבואו לפגישות ואני אוכל להקים את ועדות המשנה ולהדריך אתכם איך ללכת לאיזה מקומות ועם מי להיפגש, אני אתאם ביניכם. וכל הדברים האלה אפשר לעשות פה דבר רציני ביותר. רק תשתפו פעולה ותבואו לדיונים. זה מה שאני מבקש.

זיאד מרג'י: משה, הבטחת קורס נאמני בטיחות.

משה פרנקל, יו"ר: ודבר, רגע, סליחה, איתי אתה מדבר כל הזמן. גם הוא מתקשר אלי ואנחנו משוחחים וכל זה. דבר אחד אני מבקש מכוכבי, לארגן לנו ביקור במוסד שהוא עבד הרבה זמן, בתעשייה אווירית.

ישיבת ועדת בטיחות

9.12.2014

מיכאל כוכבי:
 אני עובד אל על לשעבר. אני הבטחתי למעמד האישה לעשות ביקור בנושא של ייצוג של נשים בועדים באל על. שאני אגמור את זה אני אראה מה יהיה הלאה.

משה פרנקל, יו"ר: אני אבקש אז מי ש-

מיכאל כוכבי: ואני לא רוצה,

(מדברים ביחד)

משה פרנקל, יו"ר: תעשייה אווירית, קלדרון נדמה לי שהוא,

(מדברים ביחד)

משה פרנקל, יו"ר: קלדרון הבטיח לי שמישהו מכאן שגם כן יצטרף, ובאמת יוכלו לארגן את זה שמה, ששמה ביקור, אני יודע הבטיחות שם מאורגנת בצורה לתפארת. ואני הייתי רוצה שתשמעו ותראו איך הועדות עובדות במקום מסודר ומאורגן כמו שצריך.

אני מפסיק עכשיו, שזה כבר מספיק. אנחנו נתכנס אבל אני עוד אהיה בקשר עם כל אחד מכם, כמו שהייתי עד עכשיו בפגישה האחרונה. ותודה רבה לכוכבי.

תמה ישיבת היום

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

החלטות שנתקבלו בישיבת
ועדת בטיחות של בינ"ה
בישיבתה בתאריך 9 בדצמבר 2014

1. הרצאת אורח – מר דב דביר – מנהל מחוז דן לשעבר במוסד לבטיחות וגהות בנושא- בטיחות, חוקים חדשים בבטיחות שיצאו השנה
 (סעיף 1 בסדר היום)

מר דב דביר סקר את התקנה החדשה בנושא תכנית ניהול בטיחות שתיכנס לתוקף ב- 8/2014 תוך כדי מענה לשאלות חברי הועדה. מר דביר פירט בסקירתו בדבר תהליך איתור סיכונים והתאמת הבטיחות במקומות העבודה.

מזכיר בינ"ה הודיע כי יפעל לקיום יום הרצאות לחברי בינ"ה בנושא בטיחות שיינתנו על ידי המוסד לבטיחות וגהות, המוסד לביטוח לאומי ועורכי דין בנושא בטיחות. כמו כן יקוים דיאלוג בנושא בטיחות על מנת שחברי בינ"ה ירכשו אינפורמציה בנושא ויוכלו להעביר אותה הלאה.

2. דיווח והצגת תכנית עבודה לשנת 2015
 (סעיף 2 בסדר היום)

יו"ר הועדה, מר משה פרנקל ביקש מחברי הועדה להמשיך להתייבב לשיבות הועדה ולשתף פעולה על מנת שניתן יהיה לקדם את פעילותה.

9.12.2014

ישיבת ועדת בטיחות

יו"ר הועדה הציע להקים 3 ועדות משנה שיעסקו בנושאי בטיחות שונים ורבים כמו חקלאות, בריאות ועוד. חברי ועדות המשנה ייפגשו עם מומחים בנושאים השונים ולאחר מכן יציגו בפני חברי הועדה הכללית את הנושאים על מנת שיוכלו לקיים דיון, לקבל החלטות ולהמליץ המלצות.